

REGLUGERÐ

um viðurkenningu á faglegri menntun og hæfi heilbrigðisstarfsmanna frá öðrum EES-ríkjum eða Sviss til að starfa hér á landi.

I. KAFLI

Almenn ákvæði.

1. gr.

Markmið.

Markmið með reglugerð þessari er að innleiða reglur um rétt heilbrigðisstarfsmanns, sem hefur aflað sér faglegrar menntunar og hæfis í einu af aðildarríkjum samningsins um Evrópska efnahagssvæðið eða Sviss, til að bera starfsheiti löggiltrar heilbrigðisstéttar og starfa sem slíkur á Íslandi með sömu réttindum og skyldum og íslenskir ríkisborgarar, að uppfylltum skilyrðum samnings um Evrópska efnahagssvæðið, EFTA-samningsins og tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2005/36/EB um viðurkenningu á faglegri menntun og hæfi, með síðri breytingum, sem og viðauka við hana eins og þeir eru á hverjum tíma.

2. gr.

Gildissvið.

Reglugerð þessi gildir þegar lagt er mat á hvort heilbrigðisstarfsmaður, sem er ríkisborgari á Evrópska efnahagssvæðinu eða Sviss, uppfyllir skilyrði um faglega menntun og hæfi og starfsreynslu til að gegna starfi löggiltrar heilbrigðisstéttar hér á landi skv. 3. og 7. gr. laga um heilbrigðisstéttir og sem hefur aflað sér menntunar og hæfis eða öðlast viðurkenningu starfsréttinda í öðru EES-ríki eða Sviss.

Reglugerðin tekur einnig til þeirra sem óska eftir því að veita þjónustu á starfssviði löggiltra heilbrigðisstétta skv. V. kafla, sbr. og lögum um heilbrigðisstarfsmenn, lögum um viðurkenningu á faglegri menntun og hæfi til starfa hér á landi og reglugerðum settum með stoð í þeim lögum.

Þeir heilbrigðisstarfsmenn sem hljóta starfsleyfi og/eða sérfræðileyfi samkvæmt reglugerð þessari eða sem hafa rétt til að bjóða tímabundna þjónustu skv. V. kafla mega starfa sem heilbrigðisstarfsmenn með sömu réttindum og skyldum og íslenskir ríkisborgarar sem hlotið hafa samsvarandi starfsleyfi.

Þá gildir reglugerðin um útgáfu evrópsks fagskírteinis til handa fagmenntuðum heilbrigðisstarfsmönnum er þess óska að því gefnu að framkvæmdastjórn Evrópusambandsins hafi samþykkt innleiðingargerðir fyrir viðkomandi starfsstétt.

Reglugerðin á einnig við um þá heilbrigðisstarfsmenn sem hafa lokið starfsnámi og/eða þjálfun í öðru EES-ríki sem er skilyrði fyrir aðgengi að lögverndaðri starfsgrein hér á landi.

Ákvæði II. kafla um evrópska fagskírteinið og VI. kafla um samvinnu stjórnvalda og fyrirkomulag viðvarana taka ekki til ríkisborgara frá Sviss.

Heimilt er að beita málsmeðferðarreglum reglugerðarinnar gagnvart ríkisborgurum annarra ríkja en aðildarríkja samningsins um Evrópska efnahagssvæðið með ákveðnum takmörkunum samkvæmt lögum um heilbrigðisstarfsmenn og stjórnvaldsfyrirmælum settum með stoð í þau lög.

3. gr.

Skilgreiningar.

Í reglugerð þessari hafa eftirfarandi orð svofellda merkingu:

1. *EES-samningurinn*: Samningurinn milli Evrópusambandsins og Íslands, Noregs og Liechtenstein sem undirritaður var 2. maí 1992 og gekk í gildi 1. janúar 1994.
2. *Lögvernduð starfsgrein*: Atvinnustarfsemi innan heilbrigðisþjónustunnar þar sem heimild til þess að starfa innan hennar eða notkun starfsheitis er háð fyrirmælum laga eða stjórnvaldsfyrirmæla um sérstaka faglega menntun og hæfi.
3. *Fagleg menntun og hæfi*: Menntun og hæfi sem hefur verið staðfest með sérstökum vitnisburði um formlega menntun og hæfi, hæfnisvottorði og/eða starfsreynslu, sbr. fylgiskjal II.
4. *Vitnisburður um formlega menntun og hæfi*: Prófskírteini, vottorð og annar opinber vitnisburður sem staðfestir að faglegu námi hafi verið lokið á fullnægjandi hátt.
5. *Lögbært stjórnvald*: Hvert það stjórnvald eða stofnun sem hefur með höndum útgáfu eða móttöku á prófskírteinum og öðrum skjölum eða upplýsingum sem varða umsókn um viðurkenningu á faglegri menntun og hæfi.
6. *Lögvernduð menntun*: Hver sú menntun sem er sérstaklega sniðin að því að leggja stund á tiltekna starfsgrein innan heilbrigðisþjónustunnar og tekur til náms eða námskeiða sem fela jafnframt í sér, eftir því sem við á, faglegt nám, starf á reynslutíma eða starfsreynslu.
7. *Starfsreynsla*: Raunveruleg og lögmæt ástundun viðkomandi starfsgreinar í aðildarríki í fullu starfi eða í samsvarandi tíma í hlutastarfi.
8. *Aðlögunartími*: Að leggja stund á lögverndaða starfsgrein hér á landi á ábyrgð aðila sem viðurkenndur er hæfur í því starfi, auk hugsanlegar frekari þjálfunar.
9. *Hæfnispróf*: Prófun á fagþekkingu, færni og hæfni umsækjanda, lagt fyrir af til þess bærum aðila hér á landi með það fyrir augum að meta hæfni umsækjanda til að leggja stund á lögverndað starf.
10. *Fagleg starfsþjálfun*: Faglegt starf á vinnustað sem fer fram undir leiðsögn sem er skilyrði fyrir aðgengi að lögvernduðu starfi og getur verið meðan á námi stendur eða að því loknu.
11. *Evrópskt fagskírteini*: Rafrænt vottorð sem sannar annað hvort að umsækjandi hafi uppfyllt nauðsynleg skilyrði til þess að veita þjónustu í gístiaðildarríki tímabundið og óreglulega eða viðurkenningu faglegrar menntunar og hæfis til þess að geta öðlast staðfesturétt í gístiaðildarríki.
12. *Brýnir almannahagsmunir*: Hagsmunir sem eru viðurkenndir sem slíkir í dómaframkvæmd Evrópuðómstólsins.
13. *Evrópskt viðurkenningarkerfi fyrir námseiningar eða ECTS-einingar*: Einingakerfi fyrir æðri menntun sem notað er á evrópskum vettvangi æðri menntunar.
14. *Sjálfkrafa viðurkenning*: Viðurkenning vitnisburðar á grundvelli samræmingar lágmarkskrafna um menntun.
16. *Ævinám*: Öll almenn menntun, starfsmenntun og þjálfun, óformlegt og formlaust nám sem fer fram alla ævi og leiðir til aukinnar þekkingar, leikni og hæfni og getur tekið til siðareglna starfsgreinar.
17. *Lögmæt staðfesta*: Föst og varanleg starfsstöð í aðildarríki samningsins um Evrópska efnahagssvæðið eða Sviss sem skráð er samkvæmt landslögum viðkomandi ríkis.
18. *Heimaríki*: Ríki þar sem heilbrigðisstarfsmaður hefur hlotið faglega menntun og hæfi.
19. *Gistiríki*: Ríki sem heilbrigðisstarfsmaður hefur sótt um að starfa í, veita tímabundna þjónustu eða hafa lögmæta staðfestu.
20. *Upplýsingakerfi fyrir innri markaðinn (IMI)*: EB-gagnagrunnur vegna upplýsingaskipta milli lögbærra stjórnvalda í EES-ríkjunum.

4. gr.

Áhrif viðurkenningar.

Viðurkenning á faglegri menntun og hæfi sem veitt er hér á landi gerir heilbrigðisstarfsmanni kleift að fá aðgang að sömu starfsgrein og hann hefur gegnt í heimaríki sínu og leggja stund á hana með sömu skilyrðum og ríkisborgarar Íslands, ef starfsgreinin er sambærileg og uppfyllir skilyrði tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2005/36/EB frá 7. september 2005, með síðari breytingum.

II. KAFLI.

Evrópskt fagskírteini.

5. gr.

Útgáfa evrópsks fagskírteinis.

Evrópsk fagskírteini skulu gefin út til handa fagmenntuðum heilbrigðisstarfsmönnum er þess óska að því gefnu að framkvæmdastjórn Evrópusambandsins hafi samþykkt innleiðingargerðir fyrir viðkomandi starf.

Evrópsk fagskírteini eru gefin út af lögbæru stjórnvaldi í heimaríki til handa heilbrigðisstarfsmönnum sem hafa öðlast faglega menntun og hæfi eða staðfestu og óska eftir að veita þjónustu skv. V. kafla í starfsgreinum sem falla undir III. kafla, þar sem ekki er gerð krafa um forathugun skv. 29. gr.

Evrópsk fagskírteini eru gefin út af gistiríki til handa heilbrigðisstarfsmönnum sem hafa hlotið faglega menntun í öðru EES-ríki og vilja öðlast lögmæta staðfestu í því ríki og bjóða fram þjónustu skv. V. kafla í störfum sem falla undir IV. kafla, þar sem gerð er krafa um forathugun skv. 29. gr. Hið lögbæra stjórnvald í heimaríki skal ljúka allri undirbúningsvinnu hvað varðar einstaklingsbundna skrá umsækjanda í upplýsingakerfinu fyrir innri markaðinn (IMI) eins og kveðið er á um í 6. og 8. gr. Evrópska fagskírteinið skal gefið út af lögbæru stjórnvaldi í gistiríki.

Evrópskt fagskírteini veitir ekki sjálfkrafa rétt til tiltekinnar starfa ef fyrir liggja sérstakar kröfur um skráningu eða annars konar takmarkanir voru til staðar áður en evrópskt fagskírteini var tekið upp fyrir viðkomandi starf.

6. gr.

Rafræn umsókn um evrópskt fagskírteini.

Heilbrigðisstarfsmaður skal geta sótt rafrænt um evrópskt fagskírteini í gegnum evrópskt upplýsingakerfi innri markaðarins (IMI). Við það er stofnuð sérstök skrá fyrir umsækjanda og skal hann leggja með öll tilskilin gögn vegna umsóknar um viðurkenningar á faglegri menntun og hæfi. Heimili heimaríki einnig skriflegar umsóknir skal vera til reiðu allt nauðsynlegt skipulag vegna myndunar IMI-skrár og hvers kyns upplýsingar sem senda skal umsækjanda vegna útgáfu evrópsks fagskírteinis.

Innan viku frá því að umsókn er lögð fram skal landlæknir staðfesta móttöku umsóknar og upplýsa umsækjanda um gögn sem kunnir að vanta með umsókn. Landlæknir skal, ef við á, gefa út þau viðbótarskírteini sem krafist er samkvæmt tilskipuninni. Landlæknir skal staðfesta hvort umsækjandi hafi lögmæta staðfestu hér á landi og hvort öll nauðsynleg gögn sem gefin hafa verið út af lögbæru stjórnvaldi hér á landi séu gild og áreiðanleg. Ef til staðar er réttmætur vafi getur landlæknir haft samráð við viðeigandi aðila hér á landi og óskað eftir að umsækjandi leggi fram staðfest afrit gagna. Ef sami umsækjandi leggur fram fleiri umsóknir er lögbærum stjórnvöldum ekki heimilt að fara fram á endurframlagningu gagna sem liggja þegar fyrir í IMI-skránni og eru enn í gildi.

7. gr.

Umsókn vegna tímabundinnar og óreglulegrar veitingar þjónustu íslenskra aðila í öðrum EES-ríkjum.

Landlæknir skal innan þriggja vikna sannprófa umsókn og meðfylgjandi gögn í IMI-skránni og gefa út evrópskt fagskírteini vegna tímabundinnar og óreglulegrar veitingar þjónustu skv. V. kafla, í störfum sem falla undir III. kafla, þar sem ekki er gerð krafa um forathugun skv. 29. gr. Tímabilið hefst þegar einhver þau gögn hafa borist sem vantaði með umsókn eða ef engra viðbótargagna var krafist eftir að einnar viku fresturinn, sbr. 6. gr., er liðinn. Evrópska fagskírteinið er að því búnu fært til sérhvers lögbærs stjórnvalds sem málið varðar og jafngildir yfirlýsingu skv. 29. gr. Umsækjandi skal upplýstur um útgáfu evrópska fagskírteinisins. Landlæknir getur ekki farið fram á frekari yfirlýsingar næstu 18 mánuði.

Ákvörðun landlæknis, eða hafi ákvörðun ekki verið tekin innan þriggja vikna, er kæránleg til ráðherra samkvæmt landslögum.

Ef handhafi evrópsks fagskírteinis/heilbrigðisstarfsmaður óskar eftir að veita þjónustu í öðru aðildarríki en því sem fram kemur í upprunalegri umsókn getur hann farið fram á slíka útvíkkun. Ef handhafinn óskar eftir að veita þjónustu umfram 18 mánuðina sem um er getið hér að framan skal hann upplýsa hið lögbæra stjórnvald um það. Hann skal einnig leggja fram gögn um verulegar breytingar á þeirri stöðu sem IMI-skráin sýnir sem landlæknir kann að krefjast. Landlæknir skal færa uppfært evrópskt fagskírteini til viðeigandi gistiríkis.

Evrópska fagskírteinið skal gilda í öllum aðildarríkjum Evrópska efnahagssvæðisins svo lengi sem handhafi þess heldur rétti sínum til starfa sem heilbrigðisstarfsmaður á grundvelli þeirra gagna og upplýsinga sem geymdar eru í IMI-skránni.

8. gr.

Umsókn um evrópskt fagskírteini vegna staðfestu og tímabundinnar og óreglulegrar þjónustu hér á landi er varðar öryggisstörf eða störf í heilbrigðisþjónustu.

Þegar sótt er um rétt til staðfestu eða til að veita þjónustu tímabundið og óreglulega í störfum sem falla undir IV. kafla, þar sem krafa er gerð um forathugun, skal landlæknir innan mánaðar sannreyna að gögn í IMI-skránni séu gild og ósvikin til útgáfu evrópsks fagskírteinis. Það tímabil hefst þegar einhver þau gögn sem vantaði, sbr. 6. gr., hafa borist eða ef engra viðbótargagna var krafist eftir að einnar viku fresturinn er liðinn. Umsóknin um evrópska fagskírteinið er að því búnu færð til sérhvers lögbærs stjórnvalds sem málið varðar og skal umsækjandi upplýstur um það.

Fyrir störf sem njóta sjálfkrafa viðurkenningar skv. III. kafla, þar sem ekki er gerð krafa um forathugun, skal landlæknir ákveða hvort gefa á út evrópskt fagskírteini innan eins mánaðar frá viðtöku umsóknarinnar sem heimaríkið sendi. Ef fyrir liggur réttmætur vafi er landlækni heimilt að fara fram á viðbótarupplýsingar, eða staðfest endurrit gagna, frá heimaríkinu sem ber að senda gögnin eigi síðar en tveimur vikum eftir að beiðnin berst.

Fyrir störf sem falla undir IV. kafla, þar sem krafa er um forathugun eða krafist er uppbótarráðstafana, ákveða stjórnvöld hvort gefa eigi út evrópskt fagskírteini eða umsækjanda gert að sæta uppbótarráðstöfunum skv. 24. gr. innan tveggja mánaða frá viðtöku umsóknarinnar sem heimaríkið sendi. Ef fyrir liggur réttmætur vafi er landlækni heimilt að fara fram á viðbótargögn eða staðfest endurrit gagna frá heimaríki sem skal senda gögnin eigi síðar en tveimur vikum eftir að beiðnin er lögð fram.

Ef landlæknir fær ekki nauðsynlegar upplýsingar getur hann synjað um útgáfu evrópsks fagskírteinis. Synjunin skal studd viðeigandi gildum rökum.

Ef landlæknir tekur ekki ákvörðun innan þeirra tímamarka sem sett eru í reglugerð þessari, eða skipuleggur ekki hæfnispróf, skal litið svo á að evrópskt fagskírteini hafi verið

gefið út og skal senda það sjálfkrafa um upplýsingakerfið fyrir innri markaðinn til umsækjanda.

Landlæknir getur framlengt frestinn um tvær vikur vegna sjálfkrafa útgáfu evrópsks fagskírteinis. Skal hann útskýra ástæðu framlengingarinnar og upplýsa umsækjandann um hana. Heimilt er að endurtaka slíka framlengingu í eitt skipti og aðeins þegar slíkt er mjög áriðandi, einkum af ástæðum sem varða lýðheilsu eða öryggi sjúklinga og þeirra sem nýta sér þjónustuna. Útgáfa evrópsks fagskírteinis kemur í stað umsóknar um viðurkenningu á faglegri menntun og hæfi og er ákvörðun landlæknis henni tengd kæránleg til ráðherra.

9. gr.

Vinnsla og aðgangur að gögnum er varða evrópska fagskírteinið.

Með fyrirvara um regluna um sakleysi uns sekt er sönnuð skulu lögbær stjórnvöld í heima- og gistiríki uppfæra í tíma samsvarandi IMI-skrá með upplýsingum sem varða sviptingu eða takmörkun á starfsréttindum sem hafa afleiðingar fyrir handhafa evrópsks fagskírteinis/heilbrigðisstarfsmann. Gætt skal að ákvæðum laga nr. 77/2000, um persónuvernd og meðferð persónuupplýsinga.

Við uppfærslur skal jafnframt eyða upplýsingum sem ekki er lengur þörf fyrir og skal þegar í stað upplýsa handhafa evrópsks fagskírteinis/heilbrigðisstarfsmann og viðkomandi lögbær stjórnvöld, sem hafa aðgang að IMI-skrá, um hvers kyns uppfærslur. Skyldan skal vera með fyrirvara um viðvörunarskyldu aðildarríkjanna skv. VI. kafla.

Upplýsingar skv. 1. mgr. skulu eingöngu taka til eftirfarandi:

- a) nafns viðkomandi fagmanns,
- b) starfsgreinar er um ræðir,
- c) upplýsinga um það stjórnvald eða dómstól sem tekið hefur ákvörðun um takmörkun eða sviptingu starfsleyfis,
- d) umfangs takmörkunar eða sviptingar starfsleyfis og
- e) gildistíma takmörkunar eða sviptingar starfsleyfis.

Aðeins lögbær stjórnvöld í heima- og gistiríki skulu hafa aðgang að upplýsingunum í IMI-skránni og skulu þau veita heilbrigðisstarfsmanni sem er handhafi evrópsks fagskírteinis upplýsingar um innihald skrárinnar óski hann eftir því.

Upplýsingarnar á evrópska fagskírteininu skulu eingöngu ná til atriða sem nauðsynleg eru til þess að ganga úr skugga um rétt handhafa til þess að stunda þá starfsemi sem fellur undir evrópska fagskírteinið, svo sem nafn og eftirnafn handhafa, fæðingardag og fæðingarstað, starfsgrein, formlega menntun og hæfi, prófgráður, regluverk varðandi viðurkenningarkerfi, heiti lögbærs stjórnvalds, númer skírteinis, öryggisráðstafanir og tilvísun í gild persónuskilríki. Einnig skulu koma fram upplýsingar um starfsreynslu sem aflað hefur verið eða uppbótarráðstafanir sem heilbrigðisstarfsmaður hefur staðist.

Varðveita má persónuupplýsingar í IMI-skránni eins lengi og þurfa þykir vegna viðurkenningarferlisins eða sendingar yfirlýsingar skv. 29. gr. Handhafi evrópsks fagskírteinis skal sér að kostnaðarlausu eiga þess kost að fá leiðréttar rangar eða ófullnægjandi upplýsingar um sig í skránni, að skránni sé eytt eða aðgangur hindraður. Skal handhafinn upplýstur um þennan rétt sinn þegar evrópska fagskírteinið er gefið út. Komi til þess að upplýsingum um umsækjendur um evrópskt fagskírteini, sem gefið er út vegna staðfestu skv. III. kafla eða starfa þar sem krafist er forathugunar skv. IV. kafla, sé eytt skulu lögbær stjórnvöld gefa viðkomandi staðfestingu á að hann hafi hlotið viðurkenningu á faglegri menntun sinni og hæfi. Skal umsækjandi minntur á þennan rétt á tveggja ára fresti, sjálfvirkt um upplýsingakerfið fyrir innri markaðinn (IMI).

Komi fram beiðni um eyðingu IMI-skrár, er tengist evrópsku fagskírteini sem gefið er út í þeim tilgangi að koma á tímabundinni og óreglulegri þjónustu skv. V. kafla, sem hefur áhrif á lýðheilsu og öryggi sjúklinga, skulu lögbær stjórnvöld í viðkomandi gistiríki gefa handhafa

evrópsks fagskírteinis/heilbrigðisstarfsmanni staðfestingu á að hann hafið hlotið viðurkenningu á faglegri menntun sinni og hæfi.

Landlæknir skal með fyrirvara um 3. mgr. veita vinnuveitendum, sjúklingum, viðskiptavinum og öðrum sem málið varðar upplýsingar um réttmæti og gildi evrópskra fagskírteina sem heilbrigðisstarfsmenn leggja fram.

III. KAFLI

Sjálfkrafa viðurkenning, útgáfa starfsleyfa og sérfræðileyfa á grundvelli samræmingar lágmarkskrafna um menntun.

10. gr.

Starfsleyfi á grundvelli vitnisburðar um formlega menntun og hæfi.

Umsækjandi á rétt á starfsleyfi sem læknir, hjúkrunarfræðingur, tannlæknir, ljósmóðir eða lyfjafræðingur leggi hann fram vitnisburð um formlega menntun og hæfi sem vottar að umsækjandi hafi á námstíma öðlast, eftir því sem við á, þá þekkingu, færni og hæfni sem um getur:

- a. fyrir lækna skv. 3. mgr. 24. gr. tilskipunar, V. viðauka, V.1. Læknir, 5.1.1. og eftir atvikum vottorð um viðbótarnám (kandídatár),
- b. fyrir hjúkrunarfræðinga skv. 6. og 7. mgr. 31. gr. tilskipunar, V. viðauka, V.2. Hjúkrunarfræðingur í almennri hjúkrun, 5.2.2.,
- c. fyrir tannlækna skv. 3. mgr. 34. gr. tilskipunar, V. viðauka, V.3. Tannlæknar, 5.3.2.,
- d. fyrir ljósmæður skv. 3. mgr. 40. gr. tilskipunar, V. viðauka, V.5. Ljósmæður, 5.5.2.,
- e. fyrir lyfjafræðinga skv. 3. mgr. 44. gr. tilskipunar, V. viðauka, V.6. Lyfjafræðingar, 5.6.2 og eftir atvikum vottorð um viðbótarnám.

Umsækjandi sem leggur fram vitnisburð um formlega menntun og hæfi, sem ekki er í samræmi við þau starfsheiti sem um getur í 1. mgr., á rétt á að fá starfsleyfi leggi hann fram staðfestingu frá lögbæru stjórnvaldi í EES-ríki eða Sviss sem gaf út vitnisburð um formlega menntun og hæfi um að menntunin sé í samræmi við kröfur tilskipunarinnar og að vitnisburðurinn sé jafngildur vitnisburði sem nefndur er í tilskipuninni.

Starfsleyfi sem hjúkrunarfræðingur skv. 1. og 2. mgr. skal einungis veitt ef vitnisburður um formlega menntun og hæfi fylgir vitnisburði um að umsækjandi búi yfir a.m.k. eftirfarandi hæfni, óháð því hvort námið fór fram innan háskóla, æðri menntastofnana, sem viðurkenndar eru á sama stigi, eða fagskóla eða innan fagnáms í hjúkrun:

- a) hæfni til að greina sjálfstætt hjúkrunarþörf á grundvelli fyrirliggjandi fræðilegrar og verklegrar þekkingar og áætla og skipuleggja hjúkrun og koma henni til framkvæmda við meðferð sjúklinga á grundvelli þekkingar og færni sem aflað hefur verið í samræmi við a-, b- og c- lið 6. mgr. 31. gr. tilskipunarinnar í því skyni að bæta faglegt starf,
- b) hæfni til að starfa með virkum hætti með öðrum í heilbrigðisgeiranum, þar með talið við verklega þjálfun heilbrigðisstarfsfólks á grundvelli þekkingar og færni sem aflað hefur verið í samræmi við d- og e- lið 6. mgr. 31. gr. tilskipunarinnar,
- c) hæfni til að hvetja einstaklinga, fjölskyldur og hópa til að taka upp heilbrigða lifnaðarhætti og persónulega umhirðu á grundvelli þekkingar og færni sem aflað hefur verið í samræmi við a- og b- lið 6. mgr. 31. gr. tilskipunarinnar,
- d) hæfni til að hefja sjálfstætt aðgerðir þegar lífi er ógnað og grípa til ráðstafana í hættu- og hamfaraástandi,
- e) hæfni til að veita sjálfstætt einstaklingum, sem þurfa á umönnun að halda, sem og stuðningsaðilum þeirra ráðgjöf, fyrirmæli og stuðning,
- f) hæfni til að sannreyna sjálfstætt gæði hjúkrunar og meta þau,
- g) hæfni til að eiga alhliða samskipti og starfa með starfsfólki innan annarra faggreina í heilbrigðiskerfinu,

h) hæfni til að greina gæði umönnunar til að bæta eigið faglegt starf sem hjúkrunarfræðingur í almennri hjúkrun.

Starfsleyfi sem ljósmóðir skv. 1. og 2. mgr. skal einungis veitt ef vitnisburður um formlega menntun og hæfi uppfyllir eitt af eftirfarandi skilyrðum:

- a) fullt nám í ljósmóðurfræðum í a.m.k. þrjú ár, sem tilgreina má einnig sem ígildi ECTS-eininga, eða a.m.k. 4600 stunda fræðilegt og verklegt nám þar sem klínískt nám er a.m.k. einn þriðji af lágmarkslengd námsins,
- b) fullt nám í ljósmóðurfræðum sem stendur í a.m.k. tvö ár, sem tilgreina má einnig sem ígildi ECTS-eininga, eða a.m.k. 3600 stundir, að því tilskildu að viðkomandi hafi undir höndum vitnisburð um formlega menntun og hæfi hjúkrunarfræðings í almennri hjúkrun sem um getur í lið 5.2.2 í V. viðauka,
- c) fullt nám í ljósmóðurfræðum sem stendur í a.m.k. 18 mánuði, sem tilgreina má einnig sem ígildi ECTS-eininga, eða a.m.k. 3000 stundir, að því tilskildu að viðkomandi hafi undir höndum vitnisburð um formlega menntun og hæfi hjúkrunarfræðings í almennri hjúkrun, sem um getur í lið 5.2.2 í V. viðauka, og á eftir komi starfsreynsla í eitt ár sem er staðfest með vottorði sem er gefið út í samræmi við 5. mgr.

Vottorðið, sem um getur í 4. mgr., skal gefið út af lögbæru stjórnvaldi þess ríkis sem gaf út vitnisburð um formlega menntun og hæfi. Það skal staðfesta að handhafi hafi, eftir að hafa fengið vitnisburð um formlega menntun og hæfi sem ljósmóðir, starfað í tvö ár með fullnægjandi hætti sem ljósmóðir á sjúkrahúsi eða heilsugæslustofnun sem er viðurkennd í þessu skyni.

11. gr.

Starfsleyfi á grundvelli áunninna réttinda.

Umsækjandi um starfsleyfi með vitnisburð um formlega menntun og hæfi, sem ekki er nefndur í V. viðauka tilskipunarinnar, á rétt á starfsleyfi sem lækni, hjúkrunarfræðingur, tannlækni, ljósmóðir eða lyfjafræðingur ef umsækjandi framvísar:

a. vitnisburði um formlega menntun og hæfi sem annaðhvort er gefið út fyrir eða varðar menntun sem hófst fyrir viðmiðunardagsetningu skv. V. viðauka tilskipunarinnar:

1. fyrir lækna, liður 5.1.1,
2. fyrir hjúkrunarfræðinga í almennri hjúkrun, liður 5.2.2,
3. fyrir tannlækna, liður 5.3.2,
4. fyrir ljósmæður, liður 5.5.2,
5. fyrir lyfjafræðinga, liður 5.6.2 og

b. vottorði sem staðfestir að umsækjandi hafi í reynd og með lögmætum hætti gegnt umræddum störfum í a.m.k. þrjú ár samfellt á næstliðnum fimm árum fyrir útgáfu vottorðsins.

Fyrir hjúkrunarfræðinga í almennri hjúkrun skulu störfin hafa falið í sér fulla ábyrgð á áætlanagerð, skipulagningu og stjórnun hjúkrunar sjúklinga.

Umsækjandi um starfsleyfi með vitnisburð um formlega menntun og hæfi frá fyrrum Þýska alþýðulýðveldinu, fyrrum Tékkóslóvakíu, fyrrum Sovétríkjunum og fyrrum Júgóslavíu á rétt á starfsleyfi að uppfylltum skilyrðum samkvæmt fylgiskjali III.

12. gr.

Starfsleyfi á grundvelli sérstakra áunninna réttinda.

Umsækjandi með vitnisburð um formlega menntun og hæfi sem hjúkrunarfræðingur frá Póllandi og Rúmeníu, sem annaðhvort er útgefið fyrir þau tímamörk sem koma fram í lið 5.2.2 V. viðauka tilskipunarinnar eða varðar menntun sem hefur hafist fyrir þau tímamörk, á aðeins rétt á starfsleyfi sem hjúkrunarfræðingur ef uppfyllt eru þau skilyrði sem fram koma í fylgiskjali IV.

Umsækjandi með vitnisburð um formlega menntun og hæfi sem tannlæknir frá EES-ríki eða Sviss, sem ekki uppfyllir skilyrði 10. eða 11. gr., á rétt á starfsleyfi að uppfylltum skilyrðum samkvæmt fylgiskjali V.

Umsækjandi með vitnisburð um formlega menntun og hæfi sem ljósmóðir frá yfirráðasvæði fyrrum Þýska alþýðulýðveldisins eða Rúmeníu, Póllandi og Króatíu á einungis rétt á starfsleyfi sem ljósmóðir að uppfylltum skilyrðum samkvæmt fylgiskjali VI.

13. gr.

Sérákvæði um lækna og hjúkrunarfræðinga frá Búlgaríu.

Handhafar vitnisburðar frá Búlgaríu (*feldsher*), sem gefinn er út fyrir 31. desember 1999, eiga ekki rétt á viðurkenningu á faglegrri menntun og hæfi innan EES-svæðisins sem lækna eða sem hjúkrunarfræðingar í almennri hjúkrun.

14. gr.

Sérfræðileysi á grundvelli vitnisburðar um formlega menntun og hæfi.

Umsækjandi á rétt á starfsleyfi sem sérfræðingur í læknisfræði eða tannlæknisfræði ef:

- a. sérgreinin er viðurkennd á Íslandi,
- b. hann hefur starfsleyfi sem lækni eða tannlækni skv. 9., 10. eða 11. gr.,
- c. hann leggur fram vitnisburð um formlega menntun og hæfi skv. 25. gr. tilskipunarinnar og lið 5.1.2 og 5.1.3 V. viðauka tilskipunarinnar sem sérmenntaður lækni og 35. gr. tilskipunarinnar og lið 5.3.3 V. viðauka tilskipunarinnar sem sérmenntaður tannlækni og
- d. hann leggur fram, ef við á, eftir atvikum, vottorð um starfsreynslu.

Umsækjandi sem ekki uppfyllir skilyrði c- liðar 1. mgr. sem sérfræðingur innan læknisfræði á þó rétt á starfsleyfi sem sérfræðingur ef hann uppfyllir skilyrði íslenskra regna um sérfræðiviðurkenningu.

Við mat skal tekið tillit til tímalengdar og innihalds náms umsækjanda, starfsreynslu og viðbótarnáms innan læknisfræðinnar almennt. Sérnám má einungis fara fram á þeim heilbrigðisstofnunum sem viðurkenndar eru til slíks sérnáms í heimalandi sínu.

Umsækjandi sem leggur fram vitnisburð um formlega menntun og hæfi sem sérfræðingur innan læknisfræði eða í tannlækningum, og uppfyllir ekki ákvæði 1. mgr., á rétt á sérfræðiviðurkenningu ef hann leggur fram staðfestingu frá lögbæru stjórnvaldi í EES-ríki eða Sviss sem hefur gefið út vitnisburðinn.

Staðfestingin skal staðfesta að sérnámið og vitnisburðurinn sé í samræmi og sambærilegur við kröfur tilskipunarinnar.

15. gr.

Sérfræðiviðurkenning á grundvelli áunninna réttinda.

Umsækjandi um starfsleyfi sem sérfræðingur sem ekki er nefnt í V. viðauka tilskipunarinnar á rétt á sérfræðiviðurkenningu í læknisfræði eða tannlæknisfræði ef:

- a. sérgreinin er viðurkennd á Íslandi,
- b. hann hefur starfsleyfi sem lækni eða tannlækni skv. 12., 13. eða 14. gr. og leggur fram vottorð þar sem fram kemur að umsækjandi hafi í reynd og með lögmætum hætti starfað innan viðkomandi sérgreinar samfelldt a.m.k. í þrjú ár á næstliðnum fimm árum fyrir útgáfu vottorðsins og
- c. vitnisburður um formlega menntun og hæfi er gefinn út fyrir eða tekur til menntunar sem hófst:
 1. fyrir viðmiðunardagsetningu V. viðauka lið 5.1.2 og 5.1.3 tilskipunarinnar fyrir sérmenntaða lækna,
 2. fyrir viðmiðunardagsetningu V. viðauka lið 5.3.3 tilskipunarinnar fyrir sérmenntaða tannlækna.

Umsækjandi með vitnisburð um formlega menntun og hæfi frá fyrrum Þýska alþýðulýðveldinu, fyrrum Tékkóslóvakíu, fyrrum Sovétríkjunum og fyrrum Júgóslavíu á rétt á sérfræðiviðurkenningu að uppfylltum skilyrðum samkvæmt fylgiskjali III. Umsækjandi með vitnisburð um formlega menntun og hæfi frá Spáni sem læknir, sem lauk sérnámi fyrir 1. janúar 1995, á rétt á sérfræðiviðurkenningu jafnvel þótt ekki séu uppfylltar þær lágmarkskröfur um menntun sem kveðið er á um í 25. gr. tilskipunarinnar. Vitnisburði um formlega menntun og hæfi skal fylgja vottorð sem útgefið er af lögbærum spænskum stjórnvöldum um að viðkomandi einstaklingur hafi staðist próf sem sýnir fram á sérstaka hæfni í faginu og haldið er á grundvelli óvenjulegra ráðstafana varðandi viðurkenningu sem mælt er fyrir um í konunglegri tilskipun 1497/99.

Umsækjandi með vitnisburð um formlega menntun og hæfi sem læknir, sem viðkomandi hefur aflað sér á Ítalíu og skráð er í lið 5.1.2 og 4.1 í V. viðauka tilskipunarinnar og sem hóf sérnám sitt eftir 31. desember 1983 og fyrir 1. janúar 1991, á rétt á sérfræðiviðurkenningu, jafnvel þótt ekki séu uppfylltar allar þær lágmarkskröfur um menntun sem kveðið er á um í 25. gr. tilskipunarinnar, ef þeirri menntun og hæfi fylgir vottorð gefið út af lögbærum ítölskum yfirvöldum þar sem staðfest er að viðkomandi læknir hafi í reynd og með lögmætum hætti starfað á Ítalíu sem sérfræðingur á sama sérsviði í a.m.k. sjö ár samfellt á næstliðnum tíu árum fyrir útgáfu vottorðsins.

16. gr.

Starfsleyfi sem almennur heimilislæknir. (Evrópulæknaleyfi.)

Umsækjandi á rétt á starfsleyfi sem almennur heimilislæknir ef hann:

- a. hefur hlotið starfsleyfi sem læknir samkvæmt reglugerð um menntun, réttindi og skyldur lækna og skilyrði til að hljóta almennt lækningaleyfi, nr. 467/2015, sbr. 10. og 11. gr., og
- b. leggur fram vitnisburð um formlega menntun og hæfi samkvæmt lið 5.1.4 í V. viðauka tilskipunarinnar.

Jafngilt vitnisburði sem krafist er skv. b- lið 1. mgr. telst vottorð útgefið í EES-ríki eða Sviss sem staðfestir að umsækjandi samkvæmt viðmiðunardagsetningu í lið 5.1.4 í V. viðauka tilskipunarinnar:

- a. hafi starfað sem læknir í EES-ríki eða Sviss samkvæmt ákvæðum 21. gr. tilskipunarinnar um sjálfkrafa viðurkenningu eða skv. 23. gr. tilskipunarinnar um áunnin réttindi og
- b. hafði rétt til að starfa sem almennur heimilislæknir innan ramma almannatryggingakerfisins, sbr. reglur nr. 374/1996, um greiðslu sjúkratrygginga fyrir almenna læknishjálp.

17. gr.

Heimild til að reka lyfsölu.

Menntun umsækjanda sem lyfjafræðingur í öðru EES-ríki eða Sviss sem uppfyllir skilyrði 10. eða 11. gr. skal lögð til grundvallar sem samsvarandi menntun lyfjafræðinga á Íslandi vegna umsóknar um lyfsöluleyfi hér á landi.

Ef gerðar eru viðbótarkröfur um starfsreynslu í lyfjabúð á Íslandi vegna umsóknar um lyfsöluleyfi skal leggja til grundvallar samsvarandi starfsreynslu í öðru EES-ríki eða Sviss.

Um heimild til að reka lyfsölu hér á landi gilda ákvæði lyfjalaga, nr. 93/1994, með síðari breytingum.

18. gr.

Starfsleyfi þegar skilyrði eru ekki uppfyllt.

Umsækjandi með vitnisburð um formlega menntun og hæfi sem læknir, sérmenntaður læknir, hjúkrunarfræðingur í almennri hjúkrun, tannlæknir, sérmenntaður tannlæknir,

ljósmóðir eða lyfjafræðingur sem ekki uppfyllir skilyrði til að öðlast starfsleyfi skv. 10.–17. gr. á rétt á að fá menntun sína metna skv. 19. og 24. gr.

IV. KAFLI

Almennt kerfi til viðurkenningar á vitnisburði um nám, útgáfu starfsleyfa og sérfræðileyfa þegar lágmarkskröfur um menntun eru ekki samræmdar.

19. gr.

Starfsleyfi og sérfræðileyfi á grundvelli vitnisburðar um formlega menntun og hæfi.

Umsækjandi á rétt á starfsleyfi og þar sem við á sérfræðileyfi hér á landi innan löggiltrar heilbrigðisstéttar, sem áfengis- og vímuefnaráðgjafi, félagsráðgjafi, fótaaðgerðafræðingur, geislafræðingur, hnykkir (kírópraktor), iðjuþjálfari, lífeindafræðingur, lyfjataknir, læknaritari, matartæknir, matvælafræðingur, náttúrufræðingur í heilbrigðisþjónustu, næringarfræðingur, næringarráðgjafi, næringarrekstrarfræðingur, osteópati, sálfræðingur, sjóntækjafræðingur, sjúkraflutningamaður, sjúkraliði, sjúkranuddari, sjúkrapjálfari, stoðtækjafræðingur, talmeinafræðingur, tannfræðingur, tannsmiður, tanntæknir og þroskaþjálfari, ef umsækjandi leggur fram hæfnisvottorð eða vitnisburð um formlega menntun og hæfi sem krafist er í öðru EES-ríki eða Sviss til að geta starfað þar innan framangreindrar löggiltrar heilbrigðisstéttar.

Umsækjandi með nám sem er meira en einu þrepi neðar í þrepaskiptingu menntunar og hæfis skv. 21. gr., sbr. fylgiskjal II, en samsvarandi menntun á Íslandi á ekki rétt á starfsleyfi skv. 1. mgr. Sé nám á Íslandi a.m.k. fjögurra ára nám á háskólastigi sem samsvarar d- lið 21. gr., sbr. 11. gr. tilskipunarinnar, þarf nám umsækjanda a.m.k. að samsvara c- lið 21. gr., sbr. og 22. og 24. gr.

20. gr.

Kröfur sem gera má ef starfsgrein er ekki lögvernduð í því ríki sem umsækjandi kemur frá.

Umsækjandi sem starfað hefur í öðru EES-ríki eða Sviss innan starfsgreinar sem nefnd er í 1. mgr. 19. gr., þar sem starfsgreinin er ekki lögvernduð, á rétt á starfsleyfi eða sérfræðileyfi hafi umsækjandi starfað innan starfsgreinarinnar í öðru EES-ríki eða Sviss í minnst eitt ár í fullu starfi eða samsvarandi tíma í hlutastarfi á næstliðnum tíu árum, að því tilskildu að hann leggi fram eitt eða fleiri hæfnisvottorð eða vitnisburð um formlega menntun og hæfi til að inna starfið af hendi. Það sama gildir um nám skv. 2. mgr. 21. gr.

Ef sótt er um starfsleyfi í starfsgrein sem er lögvernduð í öðru EES-ríki eða Sviss, og námið uppfyllir kröfur b-, c-, d- eða e- liðar skv. 21. gr., er ekki krafist starfsreynslu skv. 1. mgr.

21. gr.

Prepaskipting menntunar og hæfis.

Við beitingu ákvæða 23. gr., um skilyrði fyrir viðurkenningu, og 24. gr., um uppbótarráðstafanir vegna meðferðar umsókna um viðurkenningu á faglegri menntun og hæfi skv. 20. gr., skal stuðst við eftirfarandi flokkun og flokka faglega menntun og hæfi í eftirfarandi stig:

a. Hæfnisvottorð gefið út á grundvelli:

1. annaðhvort náms sem fellur ekki undir vottorð eða prófskírteini í skilningi b-, c-, d- eða e- liðar eða sérstaks prófs án undangengins náms eða að umsækjandi hafi verið í fullu starfi í þrjú ár eða í samsvarandi tíma í hlutastarfi á næstliðnum tíu árum eða
2. almenns grunnskóla- eða framhaldsskólanáms sem staðfestir að handhafi hafi öðlast almenna þekkingu.

b. Vottorð sem staðfestir að lokið hafi verið á fullnægjandi hátt námi á framhaldsskólastigi:

1. annaðhvort almennu námi, þar sem við bætist nám eða faglegt nám annað en það sem um getur í c-lið, og/eða starfi á reynslutíma eða starfsreynslu sem krafist er til viðbótar því námi eða
 2. tæknilegu eða faglegu námi, þar sem bætist við, ef við á, nám eða faglegt nám sem um getur í næsta tölulið á undan og/eða starf á reynslutíma eða starfsreynsla sem krafist er til viðbótar því námi.
- c. Prófskírteini sem vottar að lokið hafi verið á fullnægjandi hátt:
1. annaðhvort eins árs námi eftir framhaldsskólastigið, öðru en því sem um getur í d- og e- lið, eða samsvarandi tíma í hlutanámi þar sem eitt inntökuskilyrðið er að lokið hafi verið á fullnægjandi hátt því námi á framhaldsskólastigi sem krafist er við inntöku í háskóla eða æðri menntastofnun eða að lokið hafi verið samsvarandi námi á öðru stigi í framhaldsskóla, auk faglega námsins sem hugsanlega er krafist til viðbótar námi eftir framhaldsskólastigið eða
 2. lögverndaðri menntun og þjálfun eða, þegar um lögverndað starf er að ræða, námi sem er byggt upp á sérstakan hátt þar sem stefnt er á hæfni sem gengur lengra en á stigi b, á samsvarandi námsstigi og kveðið er á um í næsta tölulið á undan sem tryggir sambærileg fagleg gæði og undirbýr nemann undir sambærilega ábyrgð og verkefni.
- d. Prófskírteini sem vottar að handhafi hafi á fullnægjandi hátt lokið a.m.k. þriggja en mest fjögurra ára námi eftir framhaldsskólastigið eða samsvarandi tíma í hlutanámi, sem að auki má gefa upp í samsvarandi fjölda ECTS-eininga, við háskóla eða æðri menntastofnun eða aðra stofnun á sama skólastigi og hafi, eftir atvikum, lokið því faglega námi sem krafist er til viðbótar námi eftir framhaldsskólastigið.
- e. Prófskírteini sem vottar að handhafi hafi á fullnægjandi hátt lokið a.m.k. fjögurra ára námi eftir framhaldsskólastigið eða samsvarandi hlutanámi, sem að auki má gefa upp í samsvarandi fjölda ECTS-eininga, við háskóla eða æðri menntastofnun eða aðra stofnun á sama stigi og hafi, eftir atvikum, lokið því faglega námi sem krafist er til viðbótar námi eftir framhaldsskólastigið.

22. gr.

Jöfn staða prófskírteina.

Litið skal á hvern vitnisburð um formlega menntun og hæfi eða safn slíkra vitnisburða, sem lögbært stjórnvald í aðildarríki að samningnum um Evrópska efnahagssvæðið eða Sviss gefur út og vottar að handhafi hafi á fullnægjandi hátt lokið námi í einu aðildarríkjanna, í fullu námi eða hlutanámi, innan eða utan formlegra námsbrauta, sem vitnisburð um formlega menntun og hæfi af því tagi sem um getur í 21. gr., þar með talið sama þrep og veitir rétt til aðgangs að eða stundunar starfs eða að búa sig undir að stunda viðkomandi starf.

Litið skal á faglega menntun og hæfi sem veitir handhafa áunnin réttindi þó svo að hann uppfylli ekki þær kröfur sem settar eru í gildandi lögum, eða stjórnsýslufyrirmælum, aðildarríkis fyrir því að fá aðild að, eða stunda starfsgrein, sem vitnisburð um formlega menntun og hæfi samkvæmt sömu skilyrðum og segir í a- lið 21. gr. Þetta á einkum við ef viðkomandi ríki eykur kröfur um menntun vegna aðgangs að og iðkunar starfs og ef einstaklingur, sem hefur áður lokið námi sem uppfyllir ekki nýju skilyrðin um menntun og hæfi, getur nýtt sér áunnin réttindi á grundvelli laga eða stjórnsýslufyrirmæla í aðildarríkinu. Í því tilviki er fyrra nám metið sambærilegt nýja námsþrepinu við mat á því hvort skilyrði fyrir viðurkenningu skv. 23. gr. séu uppfyllt.

23. gr.

Skilyrði fyrir viðurkenningu.

Ef réttur til að starfa sem heilbrigðisstarfsmaður á sviði lögverndaðrar starfsgreinar hér á landi er háður skilyrðum um sérstaka faglega menntun og hæfi skal landlæknir veita þeim

umsækjendum heimild til að starfa sem slíkir ef þeir hafa undir höndum hæfnisvottorð eða vitnisburð um formlega menntun og hæfi sem um getur í 21. gr.

Lögbært stjórnvald í aðildarríki að samningum um Evrópska efnahagssvæðið eða Sviss, sem starfar í samræmi við lög og stjórnvaldsfyrirmæli viðkomandi ríkis, skal gefa út hæfnisvottorð eða vitnisburð um formlega menntun og hæfi.

Einnig skal veita umsækjendum, sem hafa stundað starfsemi sem um getur í 2. mgr. í fullu starfi í eitt ár eða samsvarandi í hlutastarfi á næstliðnum tíu árum í öðru aðildarríki sem lögverndar ekki þá starfsgrein, heimild til aðgangs að og að stunda þá starfsemi sem lýst er í 1. mgr., að því tilskildu að þeir hafi undir höndum eitt eða fleiri hæfnisvottorð eða vitnisburði um formlega menntun og hæfi sem annað aðildarríki, sem lögverndar ekki starfsgreinina, gefur út.

Hæfnisvottorð og vitnisburður um formlega menntun og hæfi skulu uppfylla eftirfarandi skilyrði:

a) þau eru gefin út af lögbæru stjórnvaldi í aðildarríki sem er tilnefnt í samræmi við lög eða stjórnisýslufyrirmæli þess aðildarríkis,

b) þau votta að handhafi hafi fengið undirbúning til að iðka þá starfsgrein sem um ræðir.

Ekki er þó heimilt að krefjast þeirrar eins árs starfsreynslu sem um getur í 3. mgr. þegar vitnisburður umsækjanda um formlega menntun og hæfi vottar lögverndaða starfsgrein.

Landlæknir skal samþykkja það þrep/stig sem heimaaðildarríki umsækjanda staðfestir skv. 21. gr. Einnig vottorð þar sem heimaaðildarríkið vottar að lögverndað nám eða starfsnám, með því sérstaka skipulagi sem um getur í 2. lið c- liðar 21. gr., sé jafngilt því stigi sem kveðið er á um í 1. lið c- liðar 21. gr.

Þrátt fyrir 1. og 3. mgr. og 24. gr. er landlækni heimilt að synja handhafa vottorðs um hæfni, sem flokkast skv. a- lið 21. gr., um aðgang að starfsgrein eða að iðka hana ef fagleg menntun og hæfi, sem krafist er hér á landi til að leggja stund á starfsgreinina, flokkast skv. e- lið 21. gr.

24. gr.

Uppbótarráðstafanir.

Landlækni er heimilt, þrátt fyrir ákvæði 23. gr., að krefjast þess að umsækjandi ljúki allt að þriggja ára aðlögunartíma, sbr. 25. gr., eða taki hæfnispróf, sbr. 26. gr., ef:

a. námið sem umsækjandi hefur stundað er að inntaki verulega frábrugðið inntaki þess sem sá vitnisburður um formlega menntun og hæfi sem krafist er hér á landi tekur til,

b. starfsgreinin sem er lögvernduð hér á landi nær til einnar eða fleiri tegunda lögverndaðrar atvinnustarfsemi sem er ekki að finna í samsvarandi starfsgrein í heimalandi umsækjanda og sá munur birtist í sérstöku námi sem krafist er hér á landi og er að inntaki verulega frábrugðið námi umsækjanda.

Þrátt fyrir meginregluna um val umsækjanda milli aðlögunartíma eða hæfnisprófs getur landlæknir tekið ákvörðun um annaðhvort aðlögunartíma eða hæfnispróf þegar um er að ræða að:

a. handhafi faglegrar menntunar og hæfis sem vísað er til í a- lið 21. gr. sækir um viðurkenningu á faglegri menntun sinni og hæfi til að gegna starfi þar sem krafist er faglegrar menntunar og hæfis skv. c- lið 21. gr. hér á landi eða

b. handhafi faglegrar menntunar og hæfis sem vísað er til í b- lið 21. gr. sækir um viðurkenningu á faglegri menntun og hæfi til að gegna starfi þar sem sú faglega menntun og hæfi sem krafist er hér á landi er flokkuð skv. d- eða e- lið 21. gr.

Í þeim tilvikum að umsækjandi sem er handhafi faglegrar menntunar og hæfis/prófskírteinis sem vísað er til í a- lið 21. gr., og sækir um viðurkenningu á faglegri menntun sinni og hæfi þegar krafist er faglegrar menntunar og hæfis/prófskírteinis skv. d- lið 21. gr. hér á landi, er landlækni heimilt að mæla fyrir um bæði aðlögunartíma og hæfnispróf.

Að því er varðar beitingu a- og b- liðar 1. mgr. og 5. mgr. er með „verulega frábrugðnu inntaki“ vísað til þess námsefnis sem hefur grundvallarþýðingu til þess að leggja stund á starfsgrein hvað varðar þá þekkingu, færni og hæfni sem heilbrigðisstarfsmaður hefur aflað sér og að verulegur munur er á inntaki náms umsækjanda og því námi sem krafist er hér á landi með tilliti til þessa.

Áður en þess er krafist að umsækjandi ljúki aðlögunartíma eða taki hæfnispróf verður landlæknir að staðfesta hvort sú þekking, leikni og hæfni, sem umsækjandi hefur aflað sér með starfsreynslu sinni í aðildarríki eða í þriðja landi eða með ævinámi, sé þess eðlis að það nái fyllilega eða að hluta til yfir þann verulega mismun sem um getur í 4. mgr.

Ákvörðun um að setja skilyrði um aðlögunartíma eða hæfnispróf skal rökstudd. Einkum skal upplýsa umsækjanda um:

- a. menntunarþrep faglegrar menntunar og hæfis sem krafist er til viðkomandi starfs hér á landi og það menntunarþrep faglegrar menntunar og hæfis þess prófskírteinis sem umsækjandi leggur fram með umsókn samkvæmt þrepaskiptingu 21. gr. og
- b. þann verulega mun sem vísað er til í 1. mgr. og ástæður þess að ekki er hægt að bæta upp muninn með þekkingu, leikni og hæfni sem aflað hefur verið með starfsreynslu eða í ævinámi sem staðfest hefur verið af til þess hæfum aðila.

Tryggja skal að umsækjandinn hafi möguleika á að þreyta hæfnispróf það sem vísað er til í 1. mgr. innan sex mánaða frá því að ákvörðun um hæfnispróf liggur fyrir.

25. gr.

Aðlögunartími.

Með aðlögunartíma er átt við starf innan lögverndaðrar starfsemi undir handleiðslu starfsmanns með ótakmarkað starfsleyfi í starfsgreininni. Starfstími undir handleiðslu skal skipulagður af yfirmanni viðkomandi stofnunar ásamt tveimur starfsmönnum með ótakmarkað starfsleyfi í viðkomandi starfsgrein og skal starfstíminn síðan metinn. Að lokinni handleiðslu getur umsækjandi þurft að bæta við sig frekara námi.

Landlæknir setur nánari reglur um aðlögunartíma og mat á honum svo og um stöðu umsækjanda sem vinnur undir handleiðslu hér á landi.

26. gr.

Hæfnispróf.

Með hæfnisprófi er átt við próf þar sem fagleg þekking umsækjanda er metin til að gegna starfi innan lögverndaðrar starfsgreinar hér á landi.

Prófin skulu skipulögð og lögð fyrir af viðkomandi kennslustofnun í samráði við landlækni.

Landlæknir skal útbúa lista yfir þær námsgreinar sem umsækjanda skortir við samanburð á námskröfum sem gerðar eru til starfsgreinar hér á landi og prófskírteinum eða vitnisburðum umsækjanda um formlega menntun og hæfi eða öðrum gögnum um nám.

Hæfnispróf skal ná til námsgreina sem valdar eru af listanum og hafa grundvallarþýðingu til að starfa innan viðkomandi starfsgreinar hér á landi. Enn fremur má prófið reyna á þekkingu á reglum sem gilda um viðkomandi starfsgrein hér á landi.

V. KAFLI

Frelsi heilbrigðisstarfsmanna til að veita þjónustu.

27. gr.

Meginregla um frjálsa þjónustustarfsemi.

Heilbrigðisstarfsmanni, sem hefur lögmeata staðfestu og rekur heilbrigðisþjónustu í EES-ríki eða Sviss, er heimilt að leggja stund á sömu lögvernduðu starfsgrein tímabundið eða með hléum hér á landi. Ef starfið er ekki lögverndað í ríkinu þar sem heilbrigðisstarfsmaður rekur lögmeata heilbrigðisstarfsemi á hann rétt á að bjóða þjónustu sína hér á landi tímabundið

ef hann hefur starfað með lögmatum hætti í einu eða fleiri EES-ríkjum í að minnsta kosti eitt ár á næstliðnum tíu árum áður en þjónustan er veitt.

Við mat á eðli þjónustu sem veitt er tímabundið eða með hléum skal í hverju tilviki líta til tímalengdar, tíðni, reglufestu og samfelldni þjónustunnar.

Þegar heilbrigðisstarfsmaður flytur til Íslands skal hann fylgja þeim lögum og stjórnvaldsfyrirmælum sem gilda um starfið er varða faglega menntun og hæfi með beinum hætti. Hér er átt við skilgreiningu á starfinu sem og notkun á starfsheitum og ákvæðum um alvarlega vanrækslu í starfi sem beinlínis hafa verið sett til verndar neytendum. Hann er einnig bundinn af ákvæðum um viðurlög sem gilda gagnvart fagstéttum hér á landi.

28. gr.

Undanþágur.

Heilbrigðisstarfsmenn frá öðrum EES-ríkjum eru undanþegnir kröfum sem gerðar eru til innlendra sérfræðinga og varða:

- a. starfsleyfi frá, skráningu hjá eða aðild að fagsamtökum eða sérfræðistofnun,
- b. skráningu hjá Sjúkratryggingum Íslands í þeim tilgangi að gera upp reikninga hjá váttryggjanda vegna starfsemi tryggðra aðila.

Heilbrigðisstarfsmaður sem óskar eftir uppgjöri reikninga hjá sjúkratryggingastofnun skal gera stofnuninni fyrir fram grein fyrir þeirri þjónustu sem hann veitir eða eftir á sé um neyðartilfelli að ræða. Að öðru leyti gilda reglur nr. 374/1996, um greiðslu sjúkratrygginga fyrir almenna læknishjálp.

29. gr.

Yfirlýsing gefin fyrir fram ef heilbrigðisstarfsmaður flytur.

Landlækni er heimilt að krefjast þess, þegar heilbrigðisstarfsmaður flytur í fyrsta sinn frá aðildarríki til Íslands til að veita þjónustu, að hann geri landlækni fyrir fram grein fyrir með skriflegri yfirlýsingu, lýsingu á váttryggingavernd eða annarri persónulegri eða sameiginlegri vernd fyrir starfsmenn með tilliti til starfsábyrgðar. Skal yfirlýsingin endurnýjuð árlega hafi heilbrigðisstarfsmaðurinn í hyggju að veita þjónustu tímabundið það árið.

Landlækni er heimilt að krefjast þess að yfirlýsingunni fylgi eftirfarandi gögn þegar þjónustan er veitt í fyrsta sinn eða ef um verulegar breytingar á aðstæðum er að ræða samkvæmt fyrirbyggjandi gögnum:

- a. sönnun ríkisfangs heilbrigðisstarfsmanns,
- b. vottorð um rekstur lögmastrar heilbrigðisstarfsemi í EES-ríki eða Sviss þar sem fram kemur að heilbrigðisstarfsmanni sé heimilt að stunda viðkomandi starfsemi og að honum sé ekki bannað að leggja stund á hana á þeim tíma er hann afhendir vottorðið,
- c. prófskírteini sem sýnir fram á menntun og hæfi umsækjanda til starfsréttinda eða vitnisburð um formlega menntun og hæfi,
- d. vottorð um að heilbrigðisstarfsmaður hafi stundað umrædda starfsemi í a.m.k. eitt ár á síðastliðnum tíu árum, sbr. 1. mgr. 28. gr.,
- e. vottorð um starfsábyrgðartryggingu sem gildir á Íslandi (sjúklingatrygging),
- f. sakavottorð ef þess er krafist af íslenskum ríkisborgurum.

Í fyrsta sinn sem þjónusta er veitt á sviði sem fellur innan lögverndaðs starfs skv. IV. kafla, sem snertir lýðheilsu og öryggi sjúklinga og nýtur ekki sjálfkrafa viðurkenningar skv. III. kafla, getur landlæknir kannað faglega menntun og hæfi heilbrigðisstarfsmanns áður en þjónusta er veitt. Slík forathugun er aðeins leyfileg þegar tilgangur athugunarinnar er að koma í veg fyrir að heilsa eða öryggi sjúklinga bíði alvarlega hnekki vegna ófullnægjandi starfsmenntunar og hækis heilbrigðisstarfsmanns og hún gengur ekki lengra en nauðsynlegt er í því skyni.

Heilbrigðisstarfsmaður skal upplýstur um ákvörðun landlæknis eigi síðar en einum mánuði eftir viðtöku yfirlýsingarinnar og gagna skv. 1. og 2. mgr. um að:

- a. kanna ekki faglega menntun hans og hæfi,
- b. fagleg menntun hans og hæfi hafi verið könnuð:
 1. þess sé krafist að hann taki hæfnispróf eða
 2. honum sé heimilt að veita þjónustuna.

Komi upp vandkvæði sem gætu leitt til tafar skal landlæknir tilkynna heilbrigðisstarfsmanni um ástæður tafarinnar innan fyrsta mánaðar og jafnframt hvenær ákvörðunar er að vænta. Ákvörðun skal þó lögð fram fyrir lok annars mánaðar eftir viðtöku allra skjala.

Þegar verulegur munur er á faglegri menntun og hæfi heilbrigðisstarfsmanns og þeirri menntun sem krafist er hér á landi, að því marki að hann geti verið skaðlegur lýðheilsu og öryggi sjúklinga og ekki unnt að bæta upp mismuninn með faglegri starfsreynslu eða með þekkingu, leikni og hæfni sem aflað er í ævinámi sem formlega hefur verið staðfest af til þess hæfum aðila, skal heilbrigðisstarfsmanni gefið tækifæri til að sýna, einkum með hæfnisprófi, að hann hafi aflað sér þeirrar þekkingar eða hæfni sem á skortir. Undir öllum kringumstæðum verður að vera mögulegt að veita þjónustuna innan mánaðar frá því að ákvörðun er tekin í samræmi við fyrri undirgrein.

Komi engin viðbrögð frá landlækni innan þess frests sem vísað er til hér að framan er heimilt að veita þjónustuna. Í þeim tilvikum þegar búið er að staðfesta menntun og hæfi samkvæmt þessari málsgrein skal þjónustan veitt undir því starfsheiti sem er notað hér á landi.

Þegar menntun og hæfi hefur verið staðfest skv. 4., 5., 6., 7. og 8. mgr. skal þjónustan veitt undir því starfsheiti sem notað er hér á landi.

30. gr.

Upplýsingar til sjúklings.

Ef þjónustan er veitt undir því starfsheiti sem notað er í öðru EES-ríki eða Sviss, þar sem heilbrigðisstarfsmaður rekur lögmæta heilbrigðisþjónustu eða á grundvelli faglegrar menntunar og hæfis heilbrigðisstarfsmanns, skal sjúklingur upplýstur skriflega um eftirfarandi:

- a. ef heilbrigðisstarfsmaður er skráður í viðskiptaskrá eða aðra opinbera skrá, hvaða skrá hann er skráður í, skráningarnúmer hans eða samsvarandi auðkenni hans í þeirri skrá,
- b. ef starfsemin er háð starfsleyfi í öðru EES-ríki eða Sviss skal sjúklingur upplýstur um nafn og heimilisfang lögbærs eftirlitsstjórnvalds,
- c. þau fagfélög eða sambærilega aðila sem heilbrigðisstarfsmaður er skráður hjá,
- d. starfsheiti eða, ef starfsheiti er ekki fyrir hendi, vitnisburð um formlega menntun og hæfi heilbrigðisstarfsmanns og það aðildarríki sem gaf hann út,
- e. upplýsingar um váttryggingavernd eða aðra persónulega eða sameiginlega vernd fyrir starfsmenn með tilliti til starfsábyrgðar (sjúklingatryggingu).

31. gr.

Samvinna stjórnvalda.

Landlæknir er heimilt, í hvert sinn sem þjónusta er boðin, að biðja viðkomandi lögbær stjórnvöld í heimaríki um að láta í té hvers kyns upplýsingar varðandi lögmæti staðfestu heilbrigðisstarfsmanns og góða starfshætti hans (e. letter of good standing), ef upp kemur réttmætur vafi, auk upplýsinga um hvort hann hafi sætt agaviðurlögum eða refsiréttarlegum viðurlögum sem varðað geta takmörkun eða sviptingu starfsréttinda.

Ákveði landlæknir að kanna faglega menntun og hæfi heilbrigðisstarfsmanns getur hann farið fram á að stjórnvöld í heimaríki þar sem heilbrigðisstarfsmaður er með lögmæta

staðfestu láti í té upplýsingar um nám hans að því marki sem nauðsynlegt er til að meta verulegan mun sem kann að reynast skaðlegur öryggi sjúklinga, lýðheilsu eða almannaoöryggi.

Lögbærum stjórnvöldum þar sem lögmæt staðfesta heilbrigðisstarfsmanns er ber að veita þessar upplýsingar skv. VI. kafla og tryggja að farið sé með þær sem trúnaðarmál og að ákvæði löggjafar um vernd persónuupplýsinga séu virt.

32. gr.

Kröfur til heilbrigðisþjónustu.

Lög og reglugerðir um heilbrigðisstarfsmenn gilda að öðru leyti um heilbrigðisstarfsmenn sem samkvæmt þessum kafla eiga rétt á að veita tímabundna eða óreglulega heilbrigðisþjónustu hér á landi. Enn fremur gilda ákvæði laga og reglugerða mennta- og menningarmálaráðuneytisins um viðurkenningu á faglegri menntun og hæfi til starfa hér á landi eftir því sem við á.

VI. KAFLI

Samvinna stjórnvalda og fyrirkomulag viðvarana.

33. gr.

Samvinna stjórnvalda.

Lögbær stjórnvöld í gisti- og heimaríki skulu hafa náð samráð og veita gagnkvæma aðstoð til að auðvelda beitingu tilskipunarinnar. Þau skulu tryggja að farið sé með upplýsingar sem þau skiptast á sem trúnaðarmál.

Lögbær stjórnvöld skulu skiptast á upplýsingum að því er varðar takmörkun eða sviptingu starfsréttinda sem eru líkleg til að hafa áhrif á heilbrigðisþjónustu. Stjórnvöld skulu virða ákvæði laga um persónuvernd og miðlun persónuupplýsinga.

Lögbær stjórnvöld skulu nota upplýsingakerfið fyrir innri markaðinn (IMI) hvað varðar 1. og 2. mgr.

34. gr.

Fyrirkomulag varðandi viðvaranir.

Landlæknir skal tilkynna lögbærum stjórnvöldum allra EES-ríkja þegar stjórnvald eða dómstólar hafa takmarkað eða svipt heilbrigðisstarfsmann starfsleyfi og/eða sérfræðileyfi, í heild eða að hluta, svo og tímabundið faglega starfsemi eftirfarandi heilbrigðisstarfsmanna hér á landi:

- a) lækni og almenns heimilislækni sem er handhafi vitnisburðar um formlega menntun og hæfi sem um getur í liðum 5.1.1 og 5.1.4 í V. viðauka tilskipunarinnar,
- b) sérfræðings á sviði lækninga sem ber starfsheiti sem um getur í lið 5.1.3 í V. viðauka tilskipunarinnar,
- c) hjúkrunarfræðings í almennri hjúkrun sem er handhafi vitnisburðar um formlega menntun og hæfi sem um getur í lið 5.2.2 í V. viðauka tilskipunarinnar,
- d) tannlækni sem er handhafi vitnisburðar um formlega menntun og hæfi sem um getur í lið 5.3.2 í V. viðauka tilskipunarinnar,
- e) sérfræðings á sviði tannlækninga sem er handhafi vitnisburðar um formlega menntun og hæfi sem um getur í lið 5.3.3 í V. viðauka tilskipunarinnar,
- f) ljósmóður sem er handhafi vitnisburðar um formlega menntun og hæfi sem um getur í lið 5.5.2 í V. viðauka tilskipunarinnar,
- g) lyfjafræðings sem er handhafi vitnisburðar um formlega menntun og hæfi sem um getur í lið 5.6.2 í V. viðauka tilskipunarinnar,
- i) handhafa vottorða sem um getur í 2. lið VII. viðauka tilskipunarinnar er votta að handhafi hafi lokið námi sem uppfyllir þær lágmarkskröfur sem settar eru fram í 24., 25., 31., 34., 35., 40. eða 44. gr., eftir því sem við á, en hófst fyrir þær

viðmiðunardagsetningar fyrir menntun og hæfi sem settar eru fram í liðum 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.5.2 og 5.6.2 í V. viðauka tilskipunarinnar,

- j) handhafa vottorða um áunnin réttindi eins og um getur í 23. gr., 27. gr., 29. gr., 33. gr., 33. gr. a, 37. gr., 43. gr. og 43. gr. a tilskipunarinnar,
- k) annars heilbrigðisstarfsmanns sem stundar starfsemi sem getur haft áhrif á öryggi sjúklunga þegar hann stundar lögverndaða starfsemi í því aðildarríki.

Landlæknir skal senda upplýsingar skv. 1. mgr. um upplýsingakerfið fyrir innri markaðinn (IMI) eigi síðar en þremur dögum eftir þann dag þegar ákvörðun var tekin um að takmarka eða svipta viðkomandi heilbrigðisstarfsmann starfsleyfi í heild eða að hluta. Takmarka skal þessar upplýsingar við eftirfarandi:

- a. nafn heilbrigðisstarfsmanns,
- b. viðkomandi starfsgrein,
- c. upplýsingar um innlent stjórnvald eða dómstól sem tók ákvörðun um takmörkun eða sviptingu,
- d. umfang takmörkunar eða sviptingar,
- e. gildistíma takmörkunar eða sviptingar.

Landlæknir skal upplýsa lögbær stjórnvöld í öllum ESS-ríkjum með viðvörðun um upplýsingakerfið fyrir innri markaðinn (IMI), eigi síðar en þremur dögum eftir ákvörðun dómstólsins, um þá heilbrigðisstarfsmenn sem hafa sótt um viðurkenningu á menntun og hæfi og sem síðar hafa orðið uppvísir að því fyrir dómstólum að hafa notað falsaðan vitnisburð um faglega menntun og hæfi í því samhengi.

Landlæknir skal þegar í stað upplýsa lögbær stjórnvöld í EES-ríkjum um það þegar takmörkun eða svipting starfsréttinda er felld úr gildi og frá og með hvaða dagsetningu.

Vinna má gögn vegna viðvarana innan upplýsingakerfisins fyrir innri markaðinn (IMI) á gildistíma þeirra. Viðvörðun skal eytt úr upplýsingakerfinu fyrir innri markaðinn innan þriggja daga frá því að ákvörðun um afturköllun var samþykkt eða frá því að svipting eða takmörkun starfsleyfis féll úr gildi.

Landlæknir skal upplýsa heilbrigðisstarfsmann skriflega þegar ákvörðun um viðvörðun um hann er send, ásamt viðvörðuninni sjálfri. Ákvörðun landlæknis er kæránleg til ráðherra. Um málsmeðferð slíkra mála hér á landi fer samkvæmt lögum um landlækni og lýðheilsu, nr. 41/2007, og stjórnslutölum, nr. 37/1993.

Um vinnslu persónuupplýsinga vegna upplýsinga skv. 1. og 3. mgr. skal fara samkvæmt lögum um persónuvernd og meðferð persónuupplýsinga.

VII. KAFLI

Málsmeðferðarreglur.

35. gr.

Málsmeðferð og eftirlit með faglegri menntun og hæfi.

Landlæknir skal staðfesta viðtöku umsóknar innan eins mánaðar frá því að hún berst og láta umsækjanda vita ef skjöl vantar. Landlækni er heimilt að kanna faglega menntun og hæfi heilbrigðisstarfsmanns áður en hann veitir þjónustu innan lögverndaðrar starfsgreinar í fyrsta sinn. Slík forathugun er leyfileg þegar tilgangur athugunarinnar er að koma í veg fyrir að heilsa og öryggi sjúklings bíði alvarlegan hnekki vegna ófullnægjandi menntunar og hæfis heilbrigðisstarfsmanns og athuginin gengur ekki lengra en nauðsynlegt er í því skyni. Þetta gildir ekki um starfsréttindi lækna, tannlækna, hjúkrunarfræðinga, ljósmæðra eða lyfjafræðinga sem hljóta starfsleyfi skv. III. kafla.

Ef vafi leikur á öryggi eða trúverðugleika gagna er landlækni heimilt að kalla eftir staðfestingu lögbærs stjórnvalds í heimalandi umsækjanda á áreiðanleika gagnanna. Ef fyrir liggur réttmætur vafi getur landlæknir óskað eftir staðfestingu á því frá lögbæru stjórnvaldi í upprunaríki að umsækjandi hafi ekki misst starfsleyfi sitt eða verið bannað að iðka starf sitt

vegna ávirðinga í starfi eða vegna dóms fyrir glæpsamlegt athæfi er tengist starfinu. Landlæknir getur óskað eftir umsögn eða áliti þar til bærts fagaðila á þeim gögnum sem lögð eru fram með umsókn um viðurkenningu á faglegri menntun og hæfi.

Afgreiða skal umsókn skv. III. kafla svo skjótt sem auðið er og eigi síðar en þremur mánuðum eftir þann dag sem fullgerð umsókn umsækjanda var lögð fram.

Heimilt er að framlengja frest til afgreiðslu umsóknar um einn mánuð þegar fjallað er um viðurkenningu á vitnisburði um nám og starfsreynslu.

Umsókn skv. IV. kafla skal afgreidd í síðasta lagi fjórum mánuðum eftir móttöku allra nauðsynlegra gagna.

Við móttöku umsóknar um evrópskt fagskírteini frá lögbæru stjórnvaldi í örðu EES- ríki gilda frestir skv. II. kafla.

Um málsmeðferð að öðru leyti fer samkvæmt lögum um landlækni og lýðheilsu, nr. 41/2007, og samkvæmt stjórnsýslulögum, nr. 37/1993, þ. á m. um heimild til að kæra ákvörðun eða drátt á ákvörðun.

36. gr.

Synjun á útgáfu starfsleyfis og sérfræðileyfis.

Þrátt fyrir að skilyrði III. og IV. kafla séu uppfyllt á umsækjandi ekki rétt á starfsleyfi eða sérfræðileyfi ef fyrir liggja ástæður sem leitt geta til sviptingar.

37. gr.

Starfsleyfi og sérfræðileyfi á grundvelli menntunar í þriðja ríki.

Umsækjandi með menntun frá ríki utan Evrópska efnahagssvæðisins (þriðja ríki) á rétt á starfsleyfi eða sérfræðileyfi hafi hann:

- a. vitnisburð um formlega menntun og hæfi eða prófskírteini útgefið í þriðja ríki sem uppfyllir lágmarkskröfur tilskipunarinnar og
- b. vottorð um þriggja ára starfsreynslu frá EES-ríki eða Sviss sem hefur viðurkennt vitnisburðinn.

Ef umsækjandi sem ekki hefur starfsreynslu skv. b-lið 1. mgr., en sem leggur fram vitnisburð um formlega menntun og hæfi, sem útgefinn er í þriðja ríki, ásamt staðfestingu frá EES-ríki eða Sviss um að það hafi viðurkennt vitnisburðinn, þá skal landlæknir við umsókn um starfsleyfi eða sérfræðileyfi meta menntun skv. IV. kafla. Landlæknir skal enn fremur meta starfsreynslu sem staðfest er að fram hafi farið í EES-ríki eða Sviss.

38. gr.

Tungumálakunnátta.

Heilbrigðisstarfsmaður sem fær viðurkenningu á faglegri menntun og hæfi til að hljóta starfsleyfi eða sérfræðileyfi hér á landi skv. III. og IV. kafla eða sá sem hyggst veita heilbrigðisþjónustu skv. V. kafla, sem hefur áhrif á lýðheilsu og öryggi sjúklinga, skal búa yfir þeirri tungumálakunnáttu sem nauðsynleg er til að geta lagt stund á starfsgreinina hér á landi með viðunandi hætti.

Vinnuveitandi skal eftir atvikum meta hvort tungumálakunnátta heilbrigðisstarfsmanns er viðunandi til að öryggi og hagsmunir sjúklinga séu tryggðir.

39. gr.

Upplýsingagjöf.

Umsækjandi um starfsleyfi og sérfræðileyfi samkvæmt reglugerð þessari eða sá sem hyggst veita þjónustu skv. V. kafla skal snúa sér til landlæknis til að fá upplýsingar er varða reglugerð þessa og framkvæmd hennar. Landlæknir skal sjá til þess að umsækjandi fái

upplýsingar um íslenska heilbrigðislöggjöf sem nauðsynleg er til að hann geti starfað innan löggiltrar heilbrigðisstéttar.

40. gr.

Gögn sem leggja skal fram við umsókn.

Landlæknir getur krafist þess að umsækjandi um starfsleyfi og sérfræðileyfi leggi fram eftirfarandi skjöl og vottorð sem skráð eru í VII. viðauka tilskipunarinnar:

- a. Sönnun á ríkisfangi umsækjanda.
- b. Staðfest afrit hæfnisvottorðs eða vitnisburðar um formlega menntun og hæfi sem veitir aðgang að viðkomandi starfsgrein.
- c. Staðfestingu á starfsreynslu samkvæmt ákvæðum reglugerðar þessarar.
- d. Upplýsingar um sviptingu, takmörkun, afturköllun starfsleyfis eða önnur slík viðurlög vegna alvarlegra brota í starfi eða mistaka (e. letter of good standing). Gögn mega ekki vera eldri en þriggja mánaða.
- e. Vottorð frá lögbæru stjórnvaldi í heimalandi umsækjanda eða landi sem gaf út vitnisburð um formlega menntun og hæfi sem staðfestir að gögnin séu í samræmi við það sem um getur í tilskipuninni.
- f. Sakavottorð ef þess er krafist af íslenskum ríkisborgurum.

Umsækjandi skal samkvæmt beiðni láta í té nauðsynlegar upplýsingar svo unnt sé að sannreyna hvort menntun sé verulega frábrugðin íslensku námi. Geti umsækjandi ekki lagt fram framangreindar upplýsingar skal hann gefa upp upplýsingar um lögbært stjórnvald eða aðra opinbera stofnun í því ríki sem gögnin koma frá. Ef fyrir hendi er réttmætur vafi um að útgefið hæfnisvottorð eða vitnisburður um formlega menntun og hæfi sé gildur og að umsækjandi fullnægi ekki lágmarkskröfu um menntun samkvæmt tilskipuninni getur landlæknir krafist staðfestingar frá lögbæru stjórnvaldi í viðkomandi EES-ríki eða Sviss um lögmæti vitnisburðarins og að umsækjandi uppfylli þær menntunarkröfur sem settar eru fram í tilskipuninni.

Ef fyrir hendi er réttmætur vafi um að vitnisburður um formlega menntun og hæfi, gefinn út af lögbæru stjórnvaldi í EES-ríki eða Sviss, feli í sér nám sem fór fram að öllu leyti eða að hluta í menntastofnun í öðru EES-ríki eða Sviss getur landlæknir krafist staðfestingar á eftirfarandi atriðum frá því ríki sem upprunalega gaf út vitnisburðinn:

- a. hvort nám við menntastofnunina hafi fengið formlega staðfestingu í því EES-ríki eða Sviss sem gaf út viðurkenninguna,
- b. hvort vitnisburður um formlega menntun og hæfi sé hinn sami og hefði verið gefinn út ef námið hefði alfarið verið stundað í því EES-ríki eða Sviss sem gaf út viðurkenninguna,
- c. hvort vitnisburður um formlega menntun og hæfi veiti sömu starfsréttindi á yfirráðasvæði EES-ríkis og í Sviss þar sem vitnisburðurinn er gefinn út.

41. gr.

Notkun starfsheitis.

Heilbrigðisstarfsmenn sem hlotið hafa starfsleyfi eða sérfræðileyfi samkvæmt reglugerð þessari skulu nota íslensk starfsheiti viðkomandi starfsgreinar hér á landi. Heilbrigðisstarfsmaður skal nota starfsheiti þess ríkis þar sem hann er með lögmæta staðfestu þegar þjónusta skv. V. kafla er veitt. Starfsheitið skal tilgreint á opinberu tungumáli eða einu af opinberu tungumálum heimalandsins þannig að komist verði hjá ruglingi við starfsheitið hér á landi. Ef slíkt starfsheiti er ekki til skal heilbrigðisstarfsmaður nota það starfsheiti sem tilgreinat er á vitnisburði um formlega menntun og hæfi.

Lækni, tannlækni, hjúkrunarfræðingi, ljósmóður eða lyfjafræðingi sem er heimilt að starfa án starfsleyfis eða sérfræðileyfis hér á landi er heimilt að nota íslensk starfsheiti.

42. gr.

Viðurkenning starfsþjálfunartíma.

Ef aðgengi að lögverndaðri starfsgrein hér á landi er háð því að viðkomandi heilbrigðisstarfsmaður hafi lokið tilskildu vinnustaðanámi eða starfsþjálfun skal landlæknir viðurkenna starfsþjálfun sem farið hefur fram í öðru EES-ríki eða Sviss, að því gefnu að starfsþjálfunin sé í samræmi við landsreglur eða námskrár í viðkomandi ríki og uppfylli kröfur hér á landi. Leggja skal fram skriflega lýsingu á námsmarkmiðum og úthlutuðum verkefnum sem umsjónarmaður starfsnema í gistiríki ákvarðar. Ef starfsþjálfunartíma eða vinnustaðanámi er lokið í þriðja ríki skal tekið tillit til þess þegar til meðferðar er umsókn heilbrigðisstarfsmanns um starfsleyfi og/eða sérfræðileyfi ríkis.

Viðurkenning starfsþjálfunartíma kemur ekki í veg fyrir að fylgt sé kröfum um að heilbrigðisstarfsmenn standist lokapróf til þess að fá aðgang að viðkomandi starfi hér á landi.

Ráðherra er heimilt að setja reglur um hámarks lengd starfsþjálfunar sem afla má erlendis og er viðurkennd hér á landi.

Landlæknir skal birta leiðbeiningar um skipulag og viðurkenningu starfsþjálfunar sem farið hefur fram í öðru ríki.

43. gr.

Útgáfa staðfestingar til nota í öðru EES-ríki eða Sviss.

Landlæknir skal samkvæmt beiðni heilbrigðisstarfsmanns, sem hyggst óska eftir viðurkenningu á formlegri menntun og hæfi eða veita tímabundna þjónustu í öðru EES-ríki eða Sviss, útbúa vottorð um að starfsmaðurinn eigi rétt á að starfa sem löggiltur heilbrigðisstarfsmaður og eftir atvikum sem sérfræðingur eða almennur heimilislæknir.

Landlæknir skal afturkalla staðfestingu skv. 1. mgr. sé heilbrigðisstarfsmaður sviptur starfsleyfi, sérfræðileyfi eða leyfi til að ávísa lyfjum. Sama á við ef heilbrigðisstarfsmaður afsalar eða leggur inn starfsleyfi, sérfræðileyfi eða leyfi til að ávísa lyfjum hjá landlækni.

44. gr.

Ríkisborgarar Norðurlanda.

Um ríkisborgara frá Danmörku, Finnlandi, Noregi og Svíþjóð gildir enn fremur samningur sem ríkisstjórnir Norðurlanda gerðu og öðlast hefur gildi að því er Ísland varðar og kveða á um almennar reglur um gagnkvæma viðurkenningu starfsréttinda sem og ákvæði Hoyvíkursamningsins, dags. 31. ágúst 2005, milli ríkisstjórnar Íslands annars vegar og ríkisstjórnar Danmerkur og heimastjórnar Færeyja hins vegar.

45. gr.

Gjaldtaka.

Um gjaldtöku vegna útgáfu starfsleyfa og sérfræðileyfa fer skv. 10. gr. laga nr. 88/1991, um aukatekjur ríkissjóðs.

Heimilt er að taka sérstakt gjald fyrir hvers konar afgreiðslu og meðhöndlun landlæknis á umsóknum um starfsleyfi, sérfræðileyfi og evrópskt fagskírteini samkvæmt reglugerð þessari, til viðbótar gjaldi skv. 1. mgr. Þar á meðal er heimilt að taka gjald fyrir þýðingu gagna, mat umsagnaraðila á umsókn heilbrigðisstarfsmanns, yfirferð og mat gagna og aðra umsýslu.

Hvers kyns gjöld sem umsækjendur kunna að stofna til eða þurfa að greiða í tengslum við stjórnsýslumeðferð við útgáfu evrópsks fagskírteinis skulu vera sanngjörn, hófleg og í samræmi við þann kostnað sem heima- og gístaðildarríkin hafa stofnað til og ekki hafa letjandi áhrif á umsóknir um evrópskt fagskírteini.

Ráðherra setur gjaldskrá vegna 2. og 3. mgr. að fengnum tillögum landlæknis. Gjaldskráin skal taka mið af umfangi þeirrar vinnu sem umsagnaraðilar og matsaðilar inna af hendi við veitingu starfsleyfa og sérfræðileyfa og útgáfu evrópsks fagskírteinis.

Landlækni er heimilt að innheimta gjald skv. 2. mgr. áður en umsókn er tekin til efnislegrar meðferðar og gögn send til umsagnaraðila eða matsaðila. Skal þá liggja fyrir nákvæm kostnaðargreining samkvæmt gjaldskrá.

Um gjaldtöku fyrir hæfnispróf fer skv. 24. gr. laga um opinbera háskóla, nr. 85/2008, og 45. gr. laga um framhaldsskóla, nr. 92/2008.

46. gr.

Önnur lög og stjórnvaldsfyrirmæli.

Lög um heilbrigðisstarfsmenn, nr. 34/2012, og reglugerðir settar með stoð í þeim lögum, lög um landlækni og lýðheilsu, nr. 41/2007, ásamt tilskipun 2005/36/EB frá 7. september 2005 um viðurkenningu á faglegri menntun og hæfi, með síðari breytingum, gilda til fyllingar reglugerð þessari. Enn fremur gilda ákvæði laga og reglugerða mennta- og menningarmálaráðuneytisins um viðurkenningu á faglegri menntun og hæfi til starfa hér á landi eftir því sem við á.

47. gr.

Gildistaka.

Reglugerð þessi, sem sett er með stoð í 3. mgr. 8. gr. og 3. mgr. 9. gr. laga nr. 26/2010, um viðurkenningu á faglegri menntun og hæfi til starfa hér á landi, öðlast þegar gildi. Frá sama tíma fellur brott reglugerð um viðurkenningu á faglegri menntun og hæfi heilbrigðisstarfsmanna frá öðrum EES-ríkjum, nr. 461/2011.

Velferðarráðuneytinu xx. xxx 2016.

heilbrigðisráðherra.

skrifstofustjóri

Fylgiskjal I.

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/36/EB frá 7. september 2005 um viðurkenningu á faglegri menntun og hæfi, með síðari breytingum, tilskipun 2013/55/EB frá 20. nóvember 2013, eins og hún var tekin upp í samninginn um Evrópska efnahagssvæðið með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 142/2007, sem birt var 10. apríl 2008 í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 19/2008 bls. 70, ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr.....???

Fylgiskjal II.

Prepaskipting menntunar og hæfis skv. 11. gr. tilskipunar 2005/36/EB með síðari breytingum

1. gr.

Heilbrigðisstéttir metnar skv. 22. gr., sbr. 11. gr. tilskipunarinnar:

Starfsheiti: Menntunarkröfur: Prep skv. 22. gr., sbr. 11. gr.

1. Áfengis- og vímuefnaráðgjafar. Vitnisburður skv. a-lið.
2. Félagsráðgjafar. MA-próf á háskólastigi skv. e-lið. (Eru í d)
3. Fótaaðgerðafræðingar. Nám á framhaldsskólastigi skv. b-lið.
4. Geislafræðingar. BS-próf auk eins árs (diplóma) á háskólastigi skv. d-lið.
5. Hnykkjar (kírópraktorar). Ekki nám á Íslandi – fjögurra ára nám á háskólastigi auk 12 mánaða starfsþjálfun skv. d-lið.
6. Iðjuþjálfar. BS-próf á háskólastigi skv. d-lið.
7. Lífeindafræðingar. BS-próf auk eins árs (diplóma) á háskólastigi skv. d-lið.
8. Lyfjateknar. Nám á framhaldsskólastigi skv. b-lið.
9. Læknaritarar. Nám á framhaldsskólastigi skv. b-lið.
10. Matarteknar. Nám á framhaldsskólastigi skv. b-lið.
11. Matvælafræðingar. BS-próf á háskólastigi skv. d-lið.
12. Náttúrufræðingar í heilbrigðisþjónustu. BS-próf á háskólastigi skv. d-lið.
13. Næringarfræðingar. MS-próf á háskólastigi skv. d-lið. (eiga að vera í e)
14. Næringarráðgjafar. BS-próf auk eins árs í næringarráðgjöf á háskólastigi skv. d-lið.
15. Næringarrekstrarfræðingar. BS-próf á háskólastigi skv. d-lið.
16. Osteópatar. BS-próf auk verklegs náms á háskólastigi skv. d-lið.
17. Sálfræðingar. BS-próf auk tveggja ára framhaldsnáms (cand. psych.) á háskólastigi skv. e-lið. (eru í d)
18. Sjóntækjafræðingar. Ekki nám á Íslandi skv. c-lið.
19. Sjúkraflutningamenn. Vitnisburður a-lið (bráðateknar skv. d-lið?).
20. Sjúkraliðar. Nám á framhaldsskólastigi skv. c-lið. (eiga þeir að vara í b)?
21. Sjúkranuddarar. Nám á framhaldsskólastigi skv. c-lið. (Eiga þeir að vara í b)?
22. Sjúkraþjálfarar. Fjögurra ára nám til BS-prófs á háskólastigi skv. d-lið. (fara í e eftir að MS kemur inn)
23. Stoðtækjafræðingar. Ekki nám á Íslandi (a.m.k. BS-próf á háskólastigi skv. d-lið).
24. Talmeinafræðingar. MS-próf á háskólastigi skv. d-lið. (Eiga að vera í e)
25. Tannfræðingar. Ekki nám á Íslandi skv. b-lið.
26. Tannsmiðir. BS-próf á háskólastigi skv. d-lið.
27. Tannteknar. Nám á framhaldsskólastigi skv. b-lið.
28. Proskapþjálfarar. BA-próf á háskólastigi skv. d-lið.

Fylgiskjal III.

Sérstök áunnin réttindi umsækjenda með menntun frá fyrrum Þýska alþýðulýðveldinu, fyrrum Tékkóslóvakíu, fyrrum Sovétríkjunum, fyrrum Júgóslavíu og Búlgaríu.

1. gr.

Vitnisburður um formlega menntun og hæfi sem veitir aðgang að atvinnustarfsemi læknis með grunnmenntun og sérmenntaðs læknis, hjúkrunarfræðings í almennri hjúkrun, tannlæknis, sérmenntaðs tannlæknis, ljósmóður og lyfjafræðings, en sem fullnægir ekki öllum námskröfum sem um getur í 24., 25., 31., 34., 35., 40. og 44. gr. tilskipunarinnar, veita rétt til starfsleyfis eða sérfræðileyfis ef:

- a. umsækjandi leggur fram vottorð sem er gefið út af lögbæru stjórnvaldi þar sem fram kemur að handhafi hafi lokið á fullnægjandi hátt námi sem hófst fyrir viðmiðunardagsetningar sem mælt er fyrir um í liðum 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.5.2 og 5.6.2 í V. viðauka tilskipunarinnar og hafi í raun og með lögmætum hætti stundað umrædda starfsemi í a.m.k. þrjú ár samfellt á næstliðnum fimm árum fyrir útgáfu vottorðsins og
- b. lögbært stjórnvald í viðkomandi ríki vottar að vitnisburður um formlega menntun og hæfi hafi sama lagalega gildi á yfirráðasvæði þess og sá vitnisburður um formlega menntun og hæfi sem það gefur út sjálf og sem lyfjafræðingur þegar um er að ræða starfsemi skv. 2. tölul. 45. gr. tilskipunarinnar.

2. gr.

Vitnisburður um formlega menntun og hæfi sem veitir aðgang að starfi sem læknir með grunnám í læknisfræði og sérmenntaður læknir, hjúkrunarfræðingur í almennri hjúkrun, tannlæknir, sérmenntaður tannlæknir, ljósmóðir og lyfjafræðingur og gefinn er út í fyrrum Þýska alþýðulýðveldinu, en sem fullnægir ekki öllum lágmarkskröfum um menntun sem mælt er fyrir um í 24., 25., 31., 34., 35., 40. og 44. gr. tilskipunarinnar, vottar að lokið hafi verið námi sem hófst fyrir:

- a. 3. október 1990 að því er varðar lækna með grunnmenntun, hjúkrunarfræðinga í almennri hjúkrun, tannlækna, sérmenntaða tannlækna, ljósmæður og lyfjafræðinga og
- b. 3. apríl 1992 að því er varðar sérmenntaða lækna. Vitnisburður um formlega menntun og hæfi skv. 1. mgr. veitir umsækjanda rétt til að starfa í Þýskalandi með sömu skilyrðum og á við um vitnisburð um formlega menntun og hæfi sem gefinn er út af lögbærum stjórnvöldum í Þýskalandi og um getur í liðum 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.5.2 og 5.6.2 í V. viðauka tilskipunarinnar.

3. gr.

Vitnisburður um formlega menntun og hæfi sem veitir rétt til að starfa sem læknir með grunnmenntun og sérmenntaður læknir, hjúkrunarfræðingur í almennri hjúkrun, ljósmóðir og lyfjafræðingur sem ríkisborgari í EES-ríki og í Sviss hefur undir höndum og gefinn er út í fyrrum Tékkóslóvakíu eða ef námið hófst, að því er varðar Tékkland og Slóvakíu, fyrir 1. janúar 1993.

4. gr.

Vitnisburður um formlega menntun og hæfi sem veitir aðgang að starfi sem læknir með grunnám í læknisfræði og sérmenntaður læknir, hjúkrunarfræðingur í almennri hjúkrun, tannlæknir, sérmenntaður tannlæknir, ljósmóðir og lyfjafræðingur sem ríkisborgari í EES-ríki og í Sviss hefur undir höndum og er gefinn út í fyrrum Sovétríkjunum eða ef námið hófst að því er varðar:

- a. Eistland fyrir 20. ágúst 1991,
- b. Lettland fyrir 21. ágúst 1991 og
- c. Litháen fyrir 11. mars 1990.

5. gr.

Með fyrirvara um 43. gr. b í tilskipuninni skal landlæknir viðurkenna vitnisburð um formlega menntun og hæfi, sem veitir aðgang að starfi sem læknir með grunnám í læknisfræði og

sérmenntaður læknir, hjúkrunarfræðingur í almennri hjúkrun, tannlæknir, sérmenntaður tannlæknir, ljósmóðir og lyfjafræðingur sem ríkisborgari í EES-ríki og í Sviss hefur undir höndum og gefinn er út í fyrrum Júgóslavíu eða ef námið hófst að því er varðar Slóveníu fyrir 25. júní 1991 og hvað varðar Króatíu fyrir 8. október 1991, ef lögbær stjórnvöld í EES-ríki eða Sviss hafa vottað að slíkur vitnisburður hafi sama gildi á yferráðasvæði þeirra og vitnisburður sem þau gefa út fyrir framangreindar heilbrigðisstéttir. Slíku vottorði skal fylgja staðfesting gefin út af sömu stjórnvöldum um að viðkomandi heilbrigðisstarfsmaður hafi í reynd og með lögmætum hætti gegnt viðkomandi starfi á yferráðasvæði þeirra í að a.m.k. þrjú ár samfelld á næstliðnum fimm árum fyrir útgáfudag vottorðsins.

6. gr.

Handhafar búlgarskrar viðurkenningar (feldsher), sem útgefin er í Búlgaríu fyrir 31. desember 1999 og sem voru starfandi samkvæmt búlgarskri almannatryggingalöggjöf 1. janúar 2000, eiga ekki rétt á viðurkenningu á faglegri menntun og hæfi í öðrum aðildarríkjum sem læknar eða hjúkrunarfræðingar samkvæmt reglugerð þessari, sbr. 23. gr. a tilskipunar 2005/36/EB, með síðari breytingum.

Fylgiskjal IV.

Sérstök áunnin réttindi hjúkrunarfræðinga frá Póllandi og Rúmeníu.

1. gr.

Landlæknir skal viðurkenna að því er varðar ríkisborgara í EES-ríki og í Sviss sem hafa undir höndum vitnisburð um formlega menntun og hæfi hjúkrunarfræðings í almennri hjúkrun sem er:

- a. gefinn út í Póllandi til handa hjúkrunarfræðingum sem luku námi fyrir 1. maí 2004 og uppfylla ekki lágmarkskröfur um menntun sem mælt er fyrir um í 31. gr. tilskipunarinnar og
- b. er staðfestur með prófskírteini sem svarar til BS-prófs sem aflað er eftir að viðkomandi lauk sérstakri endurmenntun samkvæmt:
 1. 11. gr. pólskra laga frá 20. apríl 2004 um breytingu á lögum um starfsgreinar hjúkrunarfræðinga og ljósmæðra og öðrum pólskum lagagerningum og reglugerð pólska heilbrigðisráðherra frá 11. maí 2004 um nákvæm skilyrði varðandi menntun hjúkrunarfræðinga og ljósmæðra sem hafa lokið prófi á framhaldsskólastigi (lokapróf – „matura“) og námi við læknaskóla og fagskóla á sviði hjúkrunarfræða og ljósmóðurfræða eða
 2. laga frá 15. júlí 2011 um starfsgreinar hjúkrunarfræðinga og ljósmæðra og reglugerð heilbrigðisráðherra frá 14. júní 2012 um ítarleg skilyrði varðandi æðri menntun fyrir hjúkrunarfræðinga og ljósmæður sem hafa lokið prófi á framhaldsskólastigi (lokapróf – „matura“) og námi við læknaskóla á framhaldsskólastigi eða eftir framhaldsskólastigið, sem kennir starfsgreinar hjúkrunarfræðinga og ljósmæðra, með það að markmiði að staðfesta að hlutaðeigandi hjúkrunarfræðingur búi yfir sambærilegri þekkingu og hæfni og hjúkrunarfræðingar sem hafa öðlast þá menntun og hæfi sem eru, að því er Pólland varðar, sett fram í lið 5.2.2. í V. viðauka tilskipunarinnar.

2. gr.

Að því er varðar menntun og hæfi hjúkrunarfræðinga í almennri hjúkrun í Rúmeníu gilda einungis eftirfarandi ákvæði um áunnin réttindi:

Landlæknir skal viðurkenna, að því er varðar ríkisborgara í EES-ríki og í Sviss sem hafa undir höndum vitnisburð um formlega menntun og hæfi hjúkrunarfræðings í almennri hjúkrun í Rúmeníu og námið fullnægir ekki þeim lágmarkskröfum um menntun sem mælt er fyrir um í 31. gr. tilskipunarinnar, eftirfarandi vitnisburð um formlega menntun og hæfi hjúkrunarfræðings í almennri hjúkrun sem fullnægjandi sönnun ef honum fylgir vottorð þar sem fram kemur að þessir ríkisborgarar hafi í reynd og með lögmætum hætti gegnt starfi hjúkrunarfræðings í almennri hjúkrun í Rúmeníu og m.a. tekið fulla ábyrgð á að áætla, skipuleggja og annast hjúkrun sjúklinga í a.m.k. þrjú ár samfellt á næstliðnum fimm árum fyrir útgáfudag vottorðsins:

- a) Certificat de competente profesionale de asistent medical generalist með nám eftir framhaldsskólastigið frá școală postliceală sem vottar nám sem hófst fyrir 1. janúar 2007.
- b) Diplomă de absolvire de asistent medical generalist með stutt nám á æðra skólastigi sem vottar nám sem hófst fyrir 1. október 2003.
- c) Diplomă de asistent medical generalist með langt nám á æðra skólastigi sem vottar nám sem hófst fyrir 1. október 2003.

Fylgiskjal V.

Sérstök áunnin réttindi tannlækna.

1. gr.

Landlæknir skal viðurkenna, vegna starfa tannlæknis undir því starfsheiti sem um getur í lið 5.3.2 í V. viðauka tilskipunarinnar, vitnisburð um formlega menntun og hæfi sem útgefinn er á Ítalíu, Spáni, Austurríki, Tékklandi, Rúmeníu og Slóvakíu til handa umsækjanda sem hóf læknánám á viðmiðunardegi sem gefinn er upp í V. viðauka fyrir viðkomandi ríki, eða fyrr, að því tilskildu að umsækjandi leggi fram vottorð sem lögbært stjórnvald í viðkomandi ríki gefur út.

Vottorðið verður að sýna fram á að eftirfarandi skilyrðum sé fullnægt:

a. umsækjandi hafi í reynd gegnt í því ríki með lögmætum hætti og að aðalstarfi því starfi sem um getur í 36. gr. tilskipunarinnar í a.m.k. þrjú ár samfleytt á næstliðnum fimm árum fyrir útgáfu vottorðsins og

b. að umsækjanda sé heimilt að gegna fyrrgreindum störfum við sömu skilyrði og handhöfum vitnisburðar um formlega menntun og hæfi sem skráður er fyrir viðkomandi ríki í lið 5.3.2 í V. viðauka tilskipunarinnar.

Veita skal þeim einstaklingum sem hafa á fullnægjandi hátt lokið a.m.k. þriggja ára námi, sem lögbær stjórnvöld viðkomandi ríkis viðurkenna sem samsvarandi nám og það sem um getur í 34. gr. tilskipunarinnar, undanþágu frá þriggja ára starfsreynslu sem um getur í a-lið.

Að því er varðar Tékkland og Slóvakíu skal veita vitnisburði um formlega menntun og hæfi sem fenginn er í fyrrum Tékkóslóvakíu sömu viðurkenningu og vitnisburði um formlega menntun og hæfi sem fenginn er í Tékklandi og Slóvakíu með sömu skilyrðum og segir í málsgreinunum hér að framan.

2. gr.

Landlæknir skal viðurkenna vitnisburð um formlega menntun og hæfi sem gefinn er út á Ítalíu til handa umsækjanda sem hóf háskólanám í læknisfræði á tímabilinu frá 28. janúar 1980 til 31. desember 1984, að því tilskildu að honum fylgi vottorð sem gefið er út af lögbærum stjórnvöldum á Ítalíu.

Vottorðið verður að sýna fram á að þremur eftirfarandi skilyrðum sé fullnægt:

a. að umsækjandi hafi staðist hæfnispróf sem lögbær stjórnvöld á Ítalíu halda til að komast að raun um hvort hann búi yfir sambærilegri þekkingu og færni og þeir sem hafi undir höndum vitnisburð um formlega menntun og hæfi sem skráður er fyrir Ítalíu í lið 5.3.2 í V. viðauka tilskipunarinnar,

b. að umsækjandi hafi í reynd gegnt á Ítalíu, með lögmætum hætti og að aðalstarfi, því starfi sem um getur í 36. gr. tilskipunarinnar í a.m.k. þrjú ár samfleytt á síðastliðnum fimm árum fyrir útgáfu vottorðsins og

c. að umsækjandi hafi leyfi til að gegna á Ítalíu eða gegni í reynd, með lögmætum hætti og að aðalstarfi, því starfi sem um getur í 36. gr. tilskipunarinnar með sömu skilyrðum og handhafar vitnisburðar um formlega menntun og hæfi sem skráður er fyrir Ítalíu í lið 5.3.2 í V. viðauka tilskipunarinnar.

Veita skal umsækjanda, sem lokið hefur á fullnægjandi hátt a.m.k. þriggja ára námi sem lögbær stjórnvöld viðurkenna sem samsvarandi nám og það sem um getur í 34. gr. tilskipunarinnar, undanþágu frá hæfnisprófi skv. a-lið.

Umsækjandi sem hóf háskólanám í læknisfræði eftir 31. desember 1984 skal fá sömu meðferð og þeir sem um getur hér að framan, að því tilskildu að framangreint þriggja ára nám hafi hafist fyrir 31. desember 1994.

3. gr.

Landlæknir skal viðurkenna vitnisburð tannlækna um formlega menntun og hæfi skv. 21. gr. tilskipunarinnar í þeim tilvikum þegar umsækjendur hófu nám sitt 18. janúar 2016 eða fyrir.

4. gr.

Landlæknir skal viðurkenna vitnisburð um formlega menntun og hæfi læknis ef hann er gefinn er út á Spáni til handa fagmönnum sem hófu háskólanám í læknisfræði á tímabilinu 1. janúar 1986 til 31. desember 1997 og skal honum fylgja vottorð sem gefið er út af lögbærum yfirvöldum á Spáni.

Vottorðið skal staðfesta að eftirfarandi skilyrði hafi verið uppfyllt:

- a) að hlutaðeigandi fagmaður hafi lokið með fullnægjandi hætti a.m.k. þriggja ára námi sem lögbær yfirvöld á Spáni votta sem jafngilt því námi sem um getur í 34. gr. tilskipunarinnar,
- b) að hlutaðeigandi fagmaður hafi í reynd gegnt á Spáni, með lögmætum hætti og að aðalstarfi, því starfi sem um getur í 36. gr. tilskipunarinnar í a.m.k. þrjú ár samfleytt á næstliðnum fimm árum fyrir útgáfu vottorðsins,
- c) að hlutaðeigandi fagmaður hafi leyfi til að gegna eða gegni í reynd, með lögmætum hætti og að aðalstarfi, því starfi sem um getur í 36. gr. tilskipunarinnar með sömu skilyrðum og handhafi vitnisburðar um formlega menntun og hæfi sem skráður er fyrir Spán í lið 5.3.2 í V. viðauka.

Fylgiskjal VI.

Sérstök áunnin réttindi ljósmæðra.

1. gr.

Landlæknir skal viðurkenna vitnisburð um formlega menntun og hæfi ljósmóður sem fullnægir öllum lágmarkskröfum um menntun sem mælt er fyrir um í 40. gr. tilskipunarinnar en sem ekki hefur fengist viðurkenndur skv. 41. gr. tilskipunarinnar nema honum fylgi vottorð um starfsreynslu sem um getur í 2. mgr. 41. gr. tilskipunarinnar. Vitnisburðurinn skal gefinn út fyrir viðmiðunardagsetninguna sem um getur í lið 5.5.2 í V. viðauka tilskipunarinnar sem fullnægjandi sönnun enda fylgi honum vottorð sem staðfestir að umsækjandi hafi í reynd og með lögmætum hætti gegnt umræddum störfum í a.m.k. tvö ár samfellt á næstliðnum fimm árum fyrir veitingu vottorðsins.

Hvað varðar vitnisburð um formlega menntun og hæfi ljósmæðra skulu aðildarríki viðurkenna sjálfkrafa þá menntun og hæfi sem fæst þegar umsækjandi hefur hafið nám fyrir 18. janúar 2016. Skilyrði fyrir aðgangi að slíku námi var tíu ára almennt nám eða sambærilegt nám og

námsleið I eða að hafa lokið námi hjúkrunarfræðings í almennri hjúkrun sem er vottfest með vitnisburði um formlega menntun og hæfi sem um getur í lið 5.2.2 í V. viðauka tilskipunarinnar áður en viðkomandi hóf nám í ljósmóðurfræðum sem fellur undir námsleið II.

2. gr.

Skilyrði skv. 1. gr. gilda fyrir þá umsækjendur sem hafa undir höndum vitnisburð um formlega menntun og hæfi ljósmóður sem staðfestir að umsækjandi hafi lokið námi á yfirráðasvæði fyrrum Þýska alþýðulýðveldisins og fullnægir öllum lágmarkskröfum um menntun sem mælt er fyrir um í 40. gr. tilskipunarinnar, en vitnisburðurinn fæst ekki viðurkenndur skv. 41. gr. tilskipunarinnar nema honum fylgi vottorð um starfsreynslu sem um getur í 2. mgr. 41. gr. tilskipunarinnar þar sem staðfest er að nám hafi hafist fyrir 3. október 1990.

3. gr.

Aðildarríki skulu viðurkenna vitnisburð um formlega menntun og hæfi í ljósmóðurfræðum sem er:

a) gefinn út í Póllandi til handa ljósmæðrum sem luku námi fyrir 1. maí 2004 en uppfyllir ekki lágmarkskröfur um menntun sem mælt er fyrir um í 40. gr. tilskipunarinnar og

b) er staðfestur með prófskírteini sem samsvarar BS-prófi sem aflað er eftir að viðkomandi lauk sérstakri endurmenntun sem er að finna í:

1. 11. gr. laga frá 20. apríl 2004 um breytingu á lögum um starfsgreinar hjúkrunarfræðinga og ljósmæðra og öðrum lagagæringum (Stjórnartíðindi Lýðveldisins Póllands frá 2004 nr. 92, liður 885 og 2007 nr. 176, liður 1237) og reglugerð heilbrigðisráðherra frá 11. maí 2004 um ítarleg skilyrði varðandi menntun hjúkrunarfræðinga og ljósmæðra sem hafa lokið prófi á framhaldsskólastigi (lokapróf – „matura“) og námi við læknaskóla og fagskóla á sviði hjúkrunarfræða og ljósmóðurfræða (Stjórnartíðindi Lýðveldisins Póllands frá 2004 nr. 110, liður 1170 og 2010 nr. 65, liður 420) eða

2. 3. lið greinar 53.3 í lögum frá 15. júlí 2011 um starfsgreinar hjúkrunarfræðinga og ljósmæðra (Stjórnartíðindi Lýðveldisins Póllands frá 2011 nr. 174, liður 1039) og reglugerð heilbrigðisráðherra frá 14. júní 2012 um ítarleg skilyrði varðandi æðri menntun fyrir hjúkrunarfræðinga og ljósmæður sem hafa lokið prófi á framhaldsskólastigi (lokapróf – „matura“) og námi við læknaskóla á framhaldsskólastigi eða eftir framhaldsskólastigið námi við skóla sem kenna starfsgreinar hjúkrunarfræðinga og ljósmæðra (Stjórnartíðindi Lýðveldisins Póllands frá 2012, liður 770) með það markmið að staðfesta að hlutaðeigandi ljósmóðir búi yfir sambærilegri þekkingu og hæfni og ljósmæður sem hafa öðlast menntun og hæfi í samræmi við kröfur sem eru, að því er Pólland varðar, settar fram í lið 5.5.2 í V. viðauka tilskipunarinnar.

4. gr.

Landlæknir skal viðurkenna vitnisburð, um formlega menntun og hæfi sem ljósmóðir (*asistent medical obstetrică-ginecologie*), sem gefinn var út í Rúmeníu fyrir 1. janúar 2007 og sem fullnægir ekki lágmarkskröfum um menntun sem mælt er fyrir um í 40. gr. tilskipunarinnar, nema að því tilskildu að honum fylgi vottorð þar sem fram kemur að umsækjandi hafi í reynd og með lögmætum hætti starfað sem ljósmóðir í Rúmeníu í a.m.k. fimm ár samfellt á næstliðnum sjö árum fyrir útgáfudag vottorðsins.

5. gr.

Áunnin réttindi ljósmæðra taka ekki til eftirfarandi vitnisburða um faglega menntun og hæfi sem gefnir voru út í Króatíu fyrir 1. júlí 2013:

viša medicinska sestra ginekološko-opstetričkog smjera (High Gynaecology-Obstetrical Nurse), medicinska sestra ginekološko-opstetričkog smjera (Gynaecology-Obstetrical Nurse) viša medicinska sestra primaljskogsmjera (High Nurse with Midwifery Degree), **MEDICINSKA SESTRA PRIMALJSKOG SMJERA** (Nurse with Midwifery Degree), ginekološko-opstricka primalja (Gynaecology-Obstetrical Midwife) and primalja (Midwife).

DRÖG